

Moje življenje

VIII

100

22. november

kučila me je skoraj štirinajst letij bolezen - angina. Nekote človek presmislnje leta minevajo, to so seli, katere pošilja smrt, nekdoj se niseem dosti zmenil, saj bil sem mlad, a sedaj postajajo laje svoi - niseem se mlad.

23 november

Novi odvetnik D'Andrej Voble obiskal me je v stanoavanju. Kdi se mi prao simpaticen, niseem človek. Keli me um, da bi našel svoj zaslužek, in da bo uradno poslovanje prijetno.

25 november

Ko sedim tako sam v sobi pri pisalni mizi in listam v zapiskih o mojem življenju, stopijo mi nekte pred očmi sivi snežni časi, ko sem bil še tako brez skrbi, mlad, polu oselja, sreče - žep sicer prazen, a srec polno oselja, upov - srečna mladost. gledam se se, ko sem stopal vsako jutro po rajuteku od južnega Kolodosa po Kolodosaški ulici

cesti, sukajoč palico in zleeni klobuček po stuari. Polu vesolja sel sem vsako jutro v mlad, seoe najzadaj, ko so že davno šli osi soetniki pred mano. Pa kako je tudi moglo, saj pri tem skum se mi je smehljala Farika, pri drugem Miika, pri tretjem Gustika, pa, ki sem prijavno pomozikal, nekak kako šaljas; poseen seoe sem delal zoper pomenuado, ni se eeu sem bil, ee sem ojel prikiu nih docnih kratok poljubiek - ta ko sem sanjal o sneinik duob. Koli se mi, kakou bi gledal v lepodejelo, tako lepo zleuo, o majnikovom esofu, kjer todim smedi liadot med esetlicauu, se smejim, upam in nimam skrbij. - Spruila je zima - nioei ovih obravov, smehljaioiek, doou jih ne gledam see, vsaka si je gbrala svojega druga - jaz sam sedim v saafi sobi, otojnost se me loti, saj od lepe mladosti ostal je le - spomin.

1 december

Ta dan je glasom maduega lista
preglasen kot narodni praznik
v spomin upedinenja Srbov, Hrvatov
in Slovencev. Obhajati se mora
ta dan slavosluho. V cerkvi mora
biti slavosluha maša, katere
se naj običujstas v obdobju šte-
vilu ^{uddeležj} ~~oglasj~~. Koprnik naznanil
je dan prej, da je maša ob 8^h, ma-
do primerno ni obvestil. Gener
Koprič dal je dan prej večer raz-
glasiti, da se naj 1. december
slavosluho obhaja z udelež-
bo službe božje, razobesijo se
naj zastave, sugovine morajo
ostati zaprte, ob 11 uri se sprejema
jo udavostne izjave. - Na slavoslu-
hi dan je vse mirno. V cerkvi zbrala
se je šolska mladina, od madoo
uddeležila se je sodnja, ^{in notari} davka-
nija ni bila zastopana, triko
obično zastopal je edini gener.
V cerkvi biliso zadaj D'gorišek, ki
je privedel šele prvi evanđeliju, do
sedaj je bil vedno med nami
maduiki v prvi klopi pri oltarju.

Kršćanskih bilo je malo, možkih od inte-
ligence Dr. Lujau, Dr. Kraumbenger, novi
solostnik Dr. Andrej Koble; sploh je
bilo možkih zelo malo. Matja je
bila slavoslovna, stremila duhov-
niki, župnik, domači kaplan
Kozan in St. Rupertski Paolic. To
zabrali pesni svoji puščarstvu,
da zapojejo na koncu himno: Lepa
matja domovina. Gledali smo
nekaj časa, nasuknati utihnejo
orgle, - slavoslovje večkrat bilo je
steu končano. Najali smo z
glavami in odšli. Kaj počee
Dr. Gorišek - mogoče zopet naznanil,
da se je ostentativno oprusti-
lo petje himne, menil se zdi,
da se ni upal več pred oltar,
ker je pri sodbi proti kaplani
pogorel. Nekako mičen vtis
napravilo je vse na človeka,
novnega navdušenja, bilo je,
kakor bi bila navadna matja,
navaden dan. Kasle so sem
dal edino glas nazobesiti, ker

pa nitčā drugitega ni storil, suka
jo je sestralnici; mislil sem si, če
drugi, tako dr. Gorisček, general tega
ne storijo, ne bom jaz sam; se-
daj ob 11 mi razvesila je orožniš-
ka postaja malo kresbojnico.
Ne vem, kaj bi o osem sem hotel, zdi
se mi, kakor bi bilo liko na nasi
tudi pri ljudeh osem mtao, no-
benega naodučanja - mi še
ni podpiran, draginja seduo
belj na našta, upanja še davno
mi na belje čase in tako tudi
ni še istega naodučanja, ki bi
moualo bitina dan, ko slasiu
asosbojenje. Med inteligenco je raz-
por, kmetsko ljudstvo pa je sled
žutev in trpljenja svetovne vojne por-
talo apatično. Ne malo pripomaga
je k temu na položajih, da se viši
kavno sedaj kolektivna je že enkrat
žigovanih bankovcev, pri čemur
se odtegne za časno 20%. Ljudstvo
pa je mnenja, da je ta denar zgu-
ben. Težko je graditi srebredžane,
in dolgo traja, da je stavba trdna.

8. december

Bil je lep zimski dan. Solnce pošil
jaló tako prijetne žarke, da si mis-
lil, da si v spomladu. Izvabilo me
je v vinograd v Sp. Kungoto, in mi
mi bilo žal. Iz visokega hriba
gledal sem po goricah posejani-
mi z belimi kvami daleč do
visokih gor pokritih z snegom.
Kladal je nebeški mraz. Čutil
sem v prsni nastadi tako sreč-
nega in veselega, pozabil sem
na vse skibi, na cel St. Leonard.
Izpil sem čašo na veselje, in
na srečno bodočnost. Najlepšo
zabavo najdeš v nastadi, kite
vabi in ti ljudi toliko razved-
nila, tam ti zginejo obrazi, ki
se ti laskajo, zadaj se pa grizejo.
Ni mi za družbo, le malo jih je,
v katerih družbi sem rad, imam
previdne skušnje, zato pa sem
vedno srečen, če bivam v vinogra-
du, tam najdem mir in zado-
voljnost.

13. grudnia

v št. levanu v rai se misijon. Kupnik
vabil je tužane, da bi se udeležili
slovesnega sprejema in razobeni-
li razstave. Danes prišli so tuje
misijonarki iz Spudpane, katere
je pripeljal gostilničar Zamolo,
prejeli hud nemškutan, ki pa
obvaja soje prepričanje po tem
kakor boljše mese. Nastane razobeni-
li so le v spodnjem delu tega in
sicer kakor usujaja sami gostil-
ničarki. Nadan ugodijerpa due
1. quidua pa ni viduala ne sol
ebukae in ne sol gostilu zastava,
od uaduitoo udeležili so se
sprejema le vsjeresaduisoetvija
dukeousoget in oficijal šilee, jaz
bil sem na komisiji v zg. voliči in
in nato pri sv. Barbani. Dgouitok
in njegovi pristaji pa priduo
kupkualpa jo med tem časom
pustore v nemški šoli, da bo
na silvestrov večer prao veselo
in bo ples do belega jutra. Tako
hodivsaak sojo pot. kotovo oclobra

Grazer und Tagesnachrichten.

Graz, 30. September.

* Vom slowenischen Gerichtsdienste. Die Belgrader Regierung hat ernannt: zu Landesgerichtsräten beim Landesgerichte in Laibach: den LGR. Franz Peterlin mit dem Titel eines OLR., den provisorischen LGR. Dr. Eduard Pajnic, den prov. LGR. Dr. R. Kufej in Cilli, den prov. LGR. Dr. F. Gorsic in Stein, den Bezirksrichter Franz Pernus in Oberlaibach; beim Kreisgerichte in Cilli: den LGR. Dr. Valentin Flerin in Seisenberg, den Bezirksrichter Dr. Franz Ziber in Cilli; beim Kreisgerichte in Marburg: den LGR. Dr. Franz Peitler in Weichselburg, den Hofsekretär Franz Pofega, den LGR. Oskar Dev in Krainburg, den Bezirksrichter Dr. Johann Vul in Landstraß; beim Kreisgerichte in Rudolfswerth: den LGR. Dr. Georg Polensfel in Troffen, den LGR. Julius Kozina in Wippach, den Bezirksrichter Anton Kuder; zu Landesgerichtsräten über dem systemisirten Stand beim Landesgerichte in Laibach: den LGR. Anton Madic in St. Marein, den LGR. Johann Brancic in Laibach, die Bezirksrichter Dr. Paul Staberne, Peter Kerjic und Dr. Wladimir Golia; beim Kreisgerichte in Marburg: die Bezirksrichter Dr. Franz Pichler, Dr. Oswald Flaunig in St. Leonhard, Dr. Franz Vidovic in Gurkfeld und Dr. Jakob Jan in Gurkfeld.

ürgermeister vor, war Direktionsmitglied der Bezirkspar-
tisse, Obmann des Kindergartenausschusses, Mitglied des
Rathschulrates.

* **Frohneiten, 27. September.** Obstdiebe. Obstdiebe
nehmen leider beträchtlichen Anteil an der Ernte. So ver-
urtheilte am 24. d. der Polizeihund „Jugo“ des Gemeindevacht-
meisters Thierjährl einen Hilfsarbeiter in der Nähe eines
Obstgartens, der mit einem Sack gestohlener Äpfel nach Hause
kam. Bei der Hausdurchsuchung wurden 320 Kilo gestohlener
Äpfel und ein Faß Most vorgefunden, der aus gestohlenen
Äpfeln bereits hergestellt worden war.

* **Gleisdorf, 27. September.** Ein Pferd ge-
stohlen. Dem Besitzer Leopold Kristandl in Hasel-
bach bei Rumberg wurde heute nacht aus dem Stalle ein
Pferd im Werte von 7000 K. gestohlen. Es ist dunkelbraun,
hat am rechten Ohr eine Beule und zeigt Spuren einer über-
standenen Räude. Der Dieb dürfte über Eggersdorf nach
Gleisdorf entflohen sein.

* **Gartberg, 27. September.** Vortrag. über das
„Fortleben nach dem Tode“ hielt gestern Herr G. W. Surha
aus Graz in Roglbauers Saal einen Vortrag. Seinen inter-
essanten Ausführungen lauschte das Publikum, das leider nur
spärlich erschienen war, mit großer Aufmerksamkeit.

* **Bölkau, 25. September.** Frecher Viehdieb-
stahl. In der Nacht auf heute wurden dem Grundbesitzer
Friedrich Mauerhofer, iusgemein Aulmerfeldl, in der
Gemeinde Prätis, ein paar schwere Ochsen aus dem Stalle
gestohlen. Heute vormittag wurden die Ochsen von den der
Spur nachgehenden Knechten des Besitzers in einem Walde
nahe der Borauer Bezirksgränze, und zwar auf einem ein-
geschiedeten Plöke gefunden und wieder heimgetrieben. Ver-
mutlich wollten die Diebe die Ochsen in der folgenden Nacht
weiter befördern. Von den Dieben hat man keine Spur.

* **Fürstfeld, 26. September.** Festnahme eines
Kinderdiebes. — Gefährlicher Besuch. Heute
hat die Gendarmerie den 23 Jahre alten Besitzerssohn Ro-
salman aus Rufmire Bezirk St. Gotthard in Ungarn,

vam, da se goji verški čus, kajti ker
je vena, je red in spoštovanje pos-
tav in sedaj najboljši temelj za
obstoje dužave. Kelebič bile bilo, da
bi imel misijon uspeh, da bi
se ljudstvo spametovalo in
pustilo tožbe, ki so tako malega
pomenu, da pa ožbujejo strasti.
Kaj bi se tudi s H. Levantu ne bale
ose strasti, naj bi si osi podali
o spnovo roko, a bojim se, da
ostane ose priistarem.

14. quiden

Ferdinand Stamm spoučil
mi je, da je umrla njegova žena.
Je tudi žrtvo bojske, kajti vsled
bede umrla je bolezen še bolj
moč. Spominjam se časa, ko
sem še kas visoko občelil o drug-
bi obek, koliko smo prepevali, se
smejali, saj bil je mir in ljudstvo
je bilo zadovoljno. A zdaj je ose
razdijano - eno drugo osebo za
drugo ključ sumu, sedaj si zatvo-

nila s'ei suditi, draga mati; bodi
silakka zepuljica, ne oes' mi' oes'
od gozja, ki je na sooku in ki se
zadene lakko nas osakega. Tojso
se mi zdi, ko vidim, da mi ta
in ovi ljubih mi oseb gre ~~na~~ daljso
pot večnosti, čutim se včasih tako
samoga, saj spominjam se jih
ociknat, skaterimui sem se oese-
lil, a sedaj so tihi - ni jih oes'!

15. quden

Dobil sem svestilo, da moram
nastopiti službo do 21. qudena
pri skozni sodnici v Maniboru.
Ker ničakooaruo prišla je ta vest,
mislil sem vsaj, da se selim še
le na spomlad. Pa najbo, kakor
je, tako se naj zgoodi!

21. quden

Danes je sklep ministrona. Kidi se dobro-
dejni uplijo, dobro je za danušne
čase - spolnil sem tudi svojo dol-
nost - ee tudi se nekateri posme-
hufajo - vsak po sojem, a eno keičen
čutim v srcu mi in moja vest je
lakka.

24 gruden

Božični večer! Z nekimi posebnimi
čustvom obhajal sem ta večer, saj
je praznik mihi - letos sem apa-
tičen; misel, da moram zapustiti
ljubljeni dom, mi dela skubi. V
večer pa tudi ni pravega veselja,
posledice vojne so vedno bolj ob-
čutne. Blizajo se občinske solitve,
zopet bo boj. Na Silvestroso večer na-
povedana je veselica, ki jo prire-
di tukajšnji sokol, okoli Materega
se zbira vse, kam sliši na imeli-
benalec. Mislim sem, da bodo tedaj
na gošči le liberalci - Slovenci, a
glej čudo, vabila dobili so vsi trpa-
ni, nekdašnji tako sovragecni nem-
činci à la Schifko, Aubl, gospa Samuitz-
itel, vsi, vsi so prijazno vabljeni.
Gospa Samuitz je celo pod dežao-
nim nadzorstvom, da ne bi pro-
dala posestva in jo popihala
v Meriško Aostrijo - a to ni ne-
de. Videlo se je kaj, kam pes tako
moli - občinske solitve so tu,

neba bo postrebeti, da ne gasede
županski stolček kak Slovenc-
Klenikalec. Nekdaj hotel je Dr. Gorisček
ubiti monahu kotarja Štupiča,
ker ni šel volit, da bi se ne gane-
nil. Ker sem, da nes pripuadlja
pot, kako bi s pomočjo nemcu-
jev obdržal oblast. Die Politik ist
eine Lumperei - ni res je, kadove-
den sem, kakine sadobe bo prišel
la ta gozda. Kako pa da nes puad nič
ni sem ošel, ker vidim, da ni kis-
tega idejalnega življenja, kakor sem
si ga mislil v naši novi državi.

27 gruden

Slovestno sečen Sokola midimar-
sitaj gani inivoga, mislil sem, da
ocudat niso vabili vseh nemških
karjev, a glej čudo, vabili so tudi
francea Benekovič, ki je leta 1914 naj-
bolj divjal proti namu Slovenceu.
Letos ga je nazvalil Dr. Gorisček za
kaditavo ime naše iz njegovega
nevinja, priobračovali sem se no-

ral postaviti po novu, ker dr. Gorišek ni več upošteval pravic kazenke pravega reda. V sled tega se odmenuje, da stojim na Lenekovičevih stani; namreč se, si misli dr. Gorišek - moj prijatelj - in me nazivam na predsedništvo okrajne in višje sodnice. Lenekovič bil je tudi obsojen je sojo kazen preстал kot kar. Sedaj ga vabi Sokol, katerega daia je dr. Gorišek na veslico - seve, to ni veslica - je pač olilni šed v drugo obliki - medstos blaži namem - Tam bodo sliški so, ki so leta 1914 pričali proti dr. Gorišek, da je napeljal ljudi k uporni četi, da on ne bo streljal na sebe. Tu steni do oči s obovi, vsi se bodo veselili v znamenju Sokolove prireditve - čudim se, da stoji narodna gostina narodni ponos na tako quilit načelih - Ker pač preladuje želja, da bi obdržali redalje soje moči. Durbem venalem!

31. gruden.

Na silovostu so večer bile so das
veselice. Kuro puredil je St. Leonardski
sokol, drugi Orcl, su liberalci - sam
Merikalci. Razlika bila je samo
ta, kateri sem je smenil, da je sokol
najprej vabil v legu ose nemišku-
tanje, kateremu ogledu je sledil
tudi Orcl. Sokol miel je sojo vse-
lic v prostouih nekdanjega Kreius-
haus, ki je z nemiško šolo vesol pre-
šel v last klavne bosojilnice. Vabila
odzvala se je večina nemiškutaje
iz St. Leonarda, tudi iz Trojice so prišli
nekateri. Vspored bil je prao zavi-
niv. Hgro doktor Hribar so dobro iz-
vedli, seloadba malih fantov in
dekleb sybudila je občno priiznanje.
Nagovor dr. Gorniček o polnoči ni imel
nič političnega, smisel je bilaj
da moramo v noči dežani po-
magati osi do pravecista - alias
nemiškutaji pomagajte nam
liberalcem pri prihodnjih vo-
litvah, da obdržimo naše prosti
Merikalcem.

Bo polnoči bil je ples, ki je trajal
do pome dopoldne. Pijani so ka-
rali nekateri domu, ko so ljudje
šli v cerkev. Če je to kak poseben
užitek, ne vem.

Veliki in veliki so sojo seselico pri
Arnuču. Bili so samostiki, katere
sokol ni oabil - namreč Slovence.
Neksona glasni kot kleni kalci, ra-
zun dubovnikov še dr. Kraumberger,
dr. Vebler, notar Štupica, oficijal šika.

Kabacali so se vsak po svojem.
Misli sem si, ko sem si ogledal
obe veselici, da bi pač bilo lepše,
da bi bili edini, sedaj ko smo v
cui dežavi - a je že vsoda Sloven-
cev že od nekodaj in njih puokletov
so, da morajo imeti med seboj
spok.

Vsem znanemu oboju
suo v H. Levantu nooo leto, v zna-
menju doeh stauk, ki si bodo
kmalu pri občinških volitvah
stale še bolj sovažno nasproti.
Habeant sibi - si mislim, nos

sodnik se ne umestava v ta
boj, na kateri stavi pa so moje sim-
patije, je moja zasebna stvar.

1920

4 prosinca

Živi župan Henrik Sollaggy dal
je tukajšno posestvo v najem in
šel v bližnjo Kamnarkovo na dom
svoje matere. Najemnik je francoski
Petzer, nekdanji oskubljenec v gradu
Hrastovec. On in njegova gospa sta
skrajno ljubekljiva, mična, blaga
znajaja. Ker se je Dr. Goršek toliko sku-
dil, da bi prišel kaseu in se mu je
to poskušilo, mislili so on in njegovi
prijatelji, da bodo zaprosili za
vini najemnikom, kakor bodo hoteli.
A vračunali so se. Diktirali so nam-
reč gesel - po vplivu drugih - da
mora prodajati meso, vino itd.
po cenah, kak nikdar ni moglo.
Ker se jim je postavil po robu,

bil je ogreju v stuchi. Pri tem se je poseb-
no razbujala gospa de Gouviškosa,
češ, kmet monakudi dati po nižjih
cenah; da je pri tem rabila izraz:
Kmet je osel, bedast - je bil le okuarek.
Dobro je odvrnil Petzer, naj dajò to
oznamiti to pri cerkvi - bilo je vse
tako malo. Tako izgledajo osučen-
ci ljudstva, kadose eden sem, Ra-
mo bo, če bodo posili za glasove
pri volitvah, mogoče jih bodo
tudi imenovali osle. Vlada tiko-
čejs s silo, pa jim najjka najpri-
viti najprej pojam, da bi zvali pri-
dobiti vsaj suobico simpatij. Kato
pa sem vesel, da se jim ni sem klau-
fal.

6 prosinca
16 let je minulo, odkar sem v de-
javni službi; bila so leta veselja, a
tudi grenki trenutki so bili omes-
per aspera ad astra. sreča mi je
bila mila. koala nemogočnem,
kot nekdanji pastir dosegl sem
v tej kvartki dobi lep cilj. Kad de-

lam, saj imam veselje - moje zelje
je je dosti kupelo, a ose žrtoujem, da
je le v domovine korist.

11 prosince

Razvesela se je kot blisk vest, da je
premoženje Karola Aubl, Henrika
Sollagg, Jožefa Sedmirek, Karola
Šhifko, Antona Kubič, Jolane Samič
pod državnim nadzorstvom za-
radi tega, ker so kot udje tukajšne
Raiffeisenske družine podpisali
bojnik vojnega posojila na pri-
stisk vlade. Kavičnikovo pismo je,
da je ravno sekvester tega zavoda
odvetnik Dr. Janko Levčič izstra-
hu, da bi ga ne zapeli kot nadnič-
nega Slovence podpisal 60.000 kron
vojnega posojila. Mi bi ne bilo u-
mestno, tudi njega postaviti
v isto vrsto. Mi ravno ta je pred-
lagal sekvestracijo. Ne zagovarjam
jih, a mislim, da se na tak na-
čin v naši državi ne vzbuja ljubezu.
Če je Dr. Goršek v silvestrovi noči rekel,
da moramo vsi pomagati k stabi

lako je umesto, da se delava ne
pobija s kolom, prej da pomaga
graditi.

12 prosinca

Moji dragi Sžek je bolel na škla-
nici. Fežek karer leži pod mojimi
sreci, zdise mi, kakou bi ose umrlo
skali muce, ko veru, da je on - nise
edino kar imam - bolan. Smilise
mi žena, ko vidim, koliko tupi po-
leg sinček, za katerega bi dala žio-
ljeffe. Ne kazuj me nemogočim,
pusti, da drugatje kupim, a ne oze-
mi namu to, kar je za naju edino:

13 prosinca

Kakor bi bilo namočeno, prišel
je boter Sžeka, profesor Dr. Spitzka; mis-
lil sem se na Baumbacha & Patke
des Todes - reklo mi je v sreci, on
je prišel, da da tlažbo namu
in zdavje sinčeku. Keliko bolj
sem mi reu - zaupam v božjo
previdnost - pustite mi mojega
angelčka!

14 prosinca

Ke medi decembra dobil sem
dekret, da moram nastopiti do
31. grudnia službo pri okrožni sod-
nici v Ljubljani. Bil sem pripravljen
ljubiti, a kam? Stanovanje, ki sem
ga najel meseca oktobra, so mi
oželi tati, kar sem bil ožg. Kadilo-
ni in potem bolan. Ko vedel sem, da
so zopet intrigirali proti meni, ker
je drugoga nimajo, daje jim to po-
vod, da se moja žena pokazuje tu in
tam v tujini, kar se ne stinja z
mojo stanosko častjo - alias - me-
ne pač hočejo imeti proti, ker ne
trabim slepo v njih kaj in se jim
ne klavjam - mislijo si a la Gori-
šek, da mora ležati ose na tve-
buhu pred njihovi. Ne branim
se iti, sedaj hodim, stresel si
bom za H. Levantstikom tujom
prah raz čevljev in se podal na
noo mesto, kjer imam, da
najdem prijatelje, ki so mi vsi
odkriti učeni, kjer bom zopet
ožival in živeti - saj življenje
me še tako vesel!

15 prosinca

Vred boleznii mojega Očeka sem
kautumairan, da nesmem v
urad. Tako teplajudine v Manibor,
sedaj oendar ne bodo rekli, da sem
jaz to pozročil. Koli se mi, da pose-
žejo višje sile vnes, da se odloži
nastop službe v Maniboru v naj-
večjo jezo svojih, ki bi me že tako
davno radi imeli zinaj. Tako
imam osaj mi, - da skušim
pozabiti, kar me najbolj teži
v teh urah. grem vsakodnevno
in se vadiim kot umni radfer.
Jec in si mislim, če grem v po-
koz, bo tako osak dan in potem
me imajte osi radi.

16. prosinca

Povčasno tečejo me - kriza se bliža.
dosedaj me tolaži zdelavnik, da
stvar ni opasna. O mogóci
Bog, prizanesi mojemu sinu.
Mi, pusti ga, da mi je edino ve-
selje; ne miči s tem ob enem
moje žene. Težke so te me, čutim
da mi postajajo lažje sivi.

a se rad prekursem, če le smem
upati, da mi ostaneš sklanjjen
si moji ljubi ožek!

17 prosince

Ožek je hudo bolan, težko sopleje,
leži apatično - žena se jo ka, videti
je ova izgubljenca. Kakor cela gora
mi leži pri srcu - ne morem
oci dolgo gledati ka pri gor - mo-
kam ven, da pozabim nekoliko,
saj ne vem, kaj bi povedel, samo mi
sel, da izgubim ^{simula} miho oziroma
met.

18 prosince

Višel je zdavnik duž žungast.
Potlačil me je, da stane mi
opasno. Kakor bi se oddalila veli
ka skala, tako mi je bilo pri srcu.
Bel sem v sadavosnik, bil je lep
dan kakor v majniku - v cerkvi
zadonele so orgle - najrajši bi
šel tja. a vsled jasnih občutkov
ne smem - bilo je tako svetlo,
čutil sem se kakor v božjem kraju.

nekoté snel sem klobuk in vro-
lil iskreno za mojega ožjaka -
in rokel mi je glas - zaupaj, kaj
siu živi! Nih uile so segle, jaz
pa sem šel v hišo in stopil k
postelji in ožek stegnil je
roke proti meni, nagnil sem
glas in gladil me je ter rokel
kakor nekodaj: Moj ljubi ožek!
koliko meče, koliko upa upa v
teh besedah! Hvala Ti večni
Bog!

21. prosinca

Zdravnik Dr. Lujar sponovil je veselo
vest, da je ožek izven nevarnosti.
Hvala Ti večni Bog za to dobroto,
kojem se je skazati vednega
spomneno se je ose o meni.
Kajelo se je veselje! Karu sem
dobil od uednika Mica, Dufe.
Kotnik poziv, da naj pišem šalji-
ve podlistke pod imenom Tine
in Banigelje kakor nekodaj. Vse-
del sem se, začel sem pisati in
glej, misel je podila za mislijo,

šaljiva gosnica je rekla in tako
je nastalo iz stvarij. Čudil sem
se temu. Kaj po magično ooku
veselje, kako mi daje moč do
dela in vsega! Hvala Ti večni
Bog za ta neprecenljivi dar!

29 prosince

Džeku se boljša združuje od dne
do dne. Lica se mu rudičijo, pri-
jazno se smelja in kvantlja. Z
veseljem sedi in ob njegovi po-
stelji in ga gledam, moje vse.
Kako sem srečen, ko vem, da je
šel svrti in angelj mimo, kako
sem hvaležen!

30 prosince

V Gočovi je veleposvetnik fra
Kraumbeger, vnet nansondjak, po
propricianju liberalca in tečaj
ljubljenec Dr. Goriček. V svojem ve-
denju namo ni prijeten, ima na-
vado zabavljati. Zabaolja celo v
nemškutarje, če tudi su o tequ
ni zamudil se muditi o nemšk.

lavskih gostilnah. Koncem meseca
novembra ustavil se v Lenuarški
pred nemškutansko gostilno Golob,
od nekod pride neki fant - po
imenu Golob, pozdravi Franca
Kraumburger v slovenskem jeziku
dobre večer, nato pa se obrne
k domačemu psu in ga poboali
v nemškem jeziku. To je bilo za
Kraumburger oglej v stedi. Kajne
provaati Goloba z ničve, beseda
da beseda, nazadnje prišel je
Kraumburger Golobu krepko za-
ušnico, kakor vije ta v kaz-
buječnosti čestlitenški glaz
Kraumburgerja v obraz, da je za-
dobit lahko telesno poškodo-
bene, od obeh stanih tožba,
Goloba obsodil sem na 30 kron
ali 3 dni zapora, Kraumburgerja
na 10 kron ali 24 ur zapora.
Zgodisšek je po prvi kaznivši
v javni doščani delal oprazke,
češ, da ni kazni priimena z
oznom na obovo nazfalferoga.

Bil sem tako. Vsecol prizigiva Golob
so sodelo glede Kraumbenger pri
okrožni sodnici Manibor spre-
menili, da so zahtevali da namno
globo od 10 na 500 k. Sve drzavicek
Man diopa in napravil vlogo nadzra-
no praa duitas, da se naj kazeu
znija. Vitem je pravilno, da pri ma,
da je prvi sodnik, sedaj jaz, sodil
razmoran praa ilnoo za slo si
Kraumbenger, in se tudi, da je pri-
zigiva sodnica izrekla sodbo, kakor
jo je po vletu praksi še ni izrekel
najbolj nemškutanski sodnik,
To zabeležim (1840/19) zaradi tega,
da glasom lastnega priiznanja
drzavicek ne morem biti še tako
deutlichfreundlich kakor so ma-
kibovski sodniki, ki so kazeu
povitali za kar petdesetkrat.
V spisu priizma, da sem kot
Slovenec sodil po pravici in
in se tudi niseu optal na to,
kakšnega misljeva je bil nar-
pustnik! To mi zadostuje, ker
tako mora biti sodnik, su ne

me soditi tega strošjo, ki je druga-
ga mišljenja, on mora soditi po
čim, po soji vesti.

13. sociāl

Koniana je kontumacija sled
bolezni džeka in moral bi v Ma-
ribor. Stanovauja nimam,
sled česar sem prosil, da
semu ostati tu tako dolgo, da
se to zgodi. Kvedel sem, da se
je izmagnila gospa dr. Gouičkova
napuam ok. sodniku Senar
glede mene, da se ne pa ne
morejo grebiti, da se družim
kakovsek, sicer nimajo nič
pusti meni, pa se bojijo,
da bo šel nadstnik dr. Kou-
vogel v pokoj in bom jaz ime-
novan predstojnikom,
mene bi pa ne imeli radi.
Kotil se tedaj nisem, da so rovali
proti meni, da bi me spravili
iz St. Leuanta, ker pa ne tuobim
v njih rog. Pa še bom ostal malo

v št. levanu, da veselje ne bo pre-
veliko. Konecni neodločni postopek
je dr. Gorušek, da bi šel, a imamo de-
belo kožo, in prerocal sem vse; njih
svirna volja se ne bo še tako j spol-
nila.

15. decembra

Na vse zgodaj delil je nek fant
po tugu letake z napisom:
kospodu Martinu Kozar, kaplan
v št. levanu, s podpisom
dr. Milana Goruška. Hudo je se
v tem odprtem pismu, da je
kaplan v priliki pridige zabodjal
čez sokole, in da so brezvevni; tudi
se je hudoval, da je kaplan kriti-
kal Gorušekovo postopanje, da je
poklical župane k sebi in jim
dajal navodila za prihodnje
občinske volitve. V pismu svet
kaplana. Posebno dudo vitosti
ne morem najti, videti je spetko
zavijanje stvari, ki so v resnici
drugačne; pravi, da sokoli goji-
jo ljubezen med seboj, čemu
pa potem od stvari dr. Goruška

svadba proti kaplanu na škofiji, ko
ker 29 junija mi molil za kralja
Petra, ker še ni imel nikoga. Semu
svadba za svadbo proti osebam,
ki mu niso ljube. Ljudje se
zganjajo nad tem, ker je učeno,
in to je dobro. Dr. Gornič pa naj
pazi, da mu ne bo enkrat spod-
letelo, vsaka sila do vremena!

17. socijal

Pred menoj ležina miži razgled-
nica naslovljena na Mici Krapp,
ki je došla iz Gradca nazaj z opom-
bo: Adressatim am 13/1 1920 gestor-
ben. Vse se me pretesle te besede.
Pod 27. 6. 1915 opisal sem to zadevo
zgodovinsko. Bila so si prijatelja.
Spoznal sem, da ob stvari so-
jega moja ni srečna, iz njenih
besed spoznal sem, da ob stvari
prijateljskega moja ne najde kiste
sreče, po kateri je prepričala. Tako
je prepela, udana v sojzo usodo.

Smilila se mi je, ker sem vedel, da
bri. Kljub osebi sem bila je svo-
jemu soprogu udana in mi bila
zvesta družica in nihče ji ni mo-
gel kaj očitati. Izrazila je pa tudi
da bi se enkrat še rada preselila
ljenuja, ker le malo solničnik mi ji je
bilo danih. V najnujsemu svetu bivalo
je prijateljstvo, ki se je razvilo iz nek-
danje mladeniške, a sedaj brez
upne ljubezni. Leta 1918 dne 15. ju-
lija so se videla zadnja krasa.

Nisem mislil, da grem v njene
lepe modre oči zadnja krasa. Pomaj-
kaj je živil in drugih stvari dalo
je za špansko kupo ugodna sta-
podlegla je - zatiskala je za vedno
oči. Obiskal bom njeno grobo, ker dar-
bo mogče - potem pa zapustim
kvade, ki nima več veselja za me.
Božnost se me loti, kako izgubim
enega za drugim mojih dragih,
ki so me razumeli - ki so postali
večnost, mi jih več. Tebi mi, pa
okranim zvest spomin kot blage,

prijateljice. Podi si lahka zemljica,
nemogočnupa miil sodnik-
najbinašla srečo, po kateri
situkaj zastouj krepicela
tam nad gozdami!

18.10.1918

Naduštelj kopič je odstopljen kot
tajnik skrajnega zastopa. Klavir
no hodi po tugu, čutil se je vremo-
gočnega, a drugega ne kažejo do
dneves. Biljubljen nikakor ni,
ker izločablja slano mu moč
po rojenu; kdor ima naduško
moč, mora biti predosem pre-
vičen in ne dati čista osebnost-
nem. Spominjam se, ko me je
že leta 1911 spadalil kot klavirnega
slovenca, l. 1918 je bilo upogoo delo,
da mi sem bil izpoljen v Karso-
ni svet; se se matične na roeta,
jaz sem uvidal to, kar sem, da
me imajo osvradi in tudi se-
do, da sem bil in bom slovenca
ki mi ma ljubim na jeziku, am
pak v sebi.

Hodil sem pri h. Antonu! Zve-
 del sem, da se ljuba poroči z svo-
 jim nadporočnikom, katerega
 je spoznala kot učiteljica v
 loško Banjo. Mirnega pustila
 me je ta novica; nekoli sem
 plantel za njo, kako rad sem
 obstoval kisti visoki druž. h.
 Antona, s kakšnim veseljem
 bival sem tam, samo, da sem
 mogel biti v njeni bližini; sve-
 pala se, in maupala in saupala
 o sebi, prepevala ose osele-
 pe pesmi; mislila na, da ne
 morem edem brez drugega
 žveti, a vendar je prišlo drugo.
 Najna pota so se ločila, spočetka
 bil je mojem spominu na njo
 in kolikokrat sem bival pri
 h. Antonu, ločl sem se težko, a
 vedno bolj mirno bilo je vše.
 Kadu pa leta nisem mislil
 več na njo, mo je ose bil je moj
 dom, moj rim, mo je delo. Tu
 tako sem sprejel mirno to vse

Maakor bino bilo nič. Bodi srečna
ljuba, želim Ti, da najdeš svo
srečo, zadovoljnost in mir!
Če bodo kaj stopili sporniki
na nekdanje dni pred očmi, naj
Te napreselijo, naj bodo lepi!

1 maj

Čudil se bo mogoče kdo, da sem
tako tihi; mirno plava mojega žo-
ljenja banka. s me morkati o H. de-
nartu, dokler ne naplem stavo van-
ja v Manibonu - se mi nič ne mu-
di, v mojem domu najdem o so-
polobnost, zadovoljnost in mir.
Nič mi lepšega, če stopim jutraj
v ort, ose evski, se vechi, ptički
prepenajo in delajo kucenst, da
galopšega mi. Ce mi te daj naprej,
svoti v uasmi so se kaj mene
ublažile, sam d'Gouit se je iz-
kajtl, da je nesmišel me tiva-
ti proti, ko sem tu kaj potneben.
Ksem častihlepen, naj bom
tu, kjer najdem kajjo za do-
voljnost.

4 maj

Obiskal me je župnik Anton
Gabrovič, koroškega. Nabrajal mi je
ke za plebiscit. Je najboljšega u-
panja, da magamo o volit. Jaz
sem pešimist. Poznam preobro-
koroško ljudstvo. Vse kar je ou-
stvari Kanada, je slovenske-
mu korošcu tuje, nikdar se ni
navadil na ta kraj, bolj mu
patrio so mu še štajenci. Sam
ki poboljšava slovo, kaj se kraje jih
je že celo splašil. Vse se je tudi
nemški duh presojel oči. No,
da ostanejo koroški Slovenci
brez Celovca, najbolj mi ukupe
pusti nam. Silna so sredstva,
ki jih uporabljajo Nemci, mi pa
vse preveč brezvrijmi. Niti mi sem
moral, da so rekli ljudje Gabrovič,
kaj nas koroška brigada! žalostno,
pa ključno vedno: Tužni korošci
sedaj naj bi delali, da bi bil ota-
peva dan - gospodstvo polje.
bilo si nekdanj slovensko - a
bojim se, da bo za vedno na
tebi gospodavil - Nemce!

5 maj

Kaplan Jean Kostnik je bil tožen
od Amalije Čeh, ker jo je razžalil ostro
syrkljivostno iz manjšine družbe.
Obtožena sem opravičila, ker niso
bili dani pogoji za prestopek zo-
per namost časti. Vzporno sodišče
je sodbo pokudilo. Dne 2. majnika
kupil je. Ključnik, loose dr. Gouviček
letake pri senkar Sv. Antona, ker
dr. Gouviček kot zastopnik obtožitelji-
ce za mudi je kaplana, če, da je
le slučajno, da je bil opravičen, ker
je našel sodnike, ki so na stalni,
da dubsniku pristopa sypema
pravica. Sem se moral le smija-
ti; mojem kaj, da sem sodil
po preničanju, do kaj, da je bi-
la sodba pokupena. Eno pa kaj mi:
letako narcej, naka naki
bo stanka dr. Gouviček izgubila
vedno bolj na ugledu. Eden je
kaplana, ki plačalo je xprepe
svoje plačilo, dobili so ga auto-
moški fant je v roke in ga poštemo
naklestili.

16. maj

Plébiscet na koroškem se bliža. Ž
oso silo delajo Nemci, da bi dobili
te lepe bogate kraje zase. Tāl, da
se dela ose pre malo za glasovan.
Je v našo korist od stvami slo-
vencev. Klada neka malobrij-
nost, ki je pač pravilna za naš
narod, kaj km, ač, saj smo v
jugoslaviji, ose drugo nas pa
nič ne brijga. kdno so klicali:
Tužni korošani - sedaj je prili-
ka, da bo imel ostajeva dan!
Ne morem mirovati, ker sam ne
morem na koroško, poveštl
sem se dopisovati, o različne
slovenske liste, da objavim za-
nimanje za te kraje. Kees se mi
kne, eč mislim, da mogče za bla-
da v mojem rajstem kraju
Nemec - nikolan, to se mi
biti, ker drugače bi ne stopl
ose na ta slo, ki bi bila za
sedno ončična - slovensko
ljudstvo - pod nemškim
jannom - stajna misel!

18 maj

tedanji generalni inšpektor ravnoatelj Radoslav Kopic je odstavljen, liberalni SDS list kariborski delavec pretaka bridke solze nad „klerikalnim nasiljem“. Naj se general le samega sebe pogleda. Svojo moč ni tako uporabljaj kakor bi bilo prav. Dosti puhtozb je bilo slivati. Nisem škoda željen, a recim moram, dobil je soseje plačilo, kotovo je bilo mestno, da so ga leta 1918 postavoili za generala kot odškodbo ni zadovoljeje zato, kar semu pedelalo l. 1914 Krivice. Tou ni bil pravdica, tudi ne proti Slovincem, ki niso mogli onufego rog. Meui ni bil na Kourer. Ke leta 1911 me je napram mojemu prijatelju feroto Stamic označil kot hladnega, kemsem prijaznega Slovenca. leta 1917 napraoöl je pobuost, da je povival, da sem dal sosejga sinu v nemiko šolo, samo zaradi tega, ker ga nevede niseem prijaoöl takoj za slovensko.

Da jeseni 1918 nisem bil ooljen v
Nauddui soet je njegova zasluga,
napram udom čitalnice je
nispo vžpao, da sled bolehan
si ne puideu k gborovauju in
da bodo tudi brez mene to
storili, obrnil tako, da usčeu
biti uci ud. Tu še dosti drugih stoa.
nij je storil, imel je omies roke, v
gadesi, da sem baje l. 1914 zabaolje
v Golobovi gostilni v Tropici vey
Sokole, ou je poročal, da sem bil
potem l. 1919 v isti gostilni. Bil
je zabekten clovek, ki se ga je moral
varovati.

Sedaj je odstaoljen, ne bo usil
oci tako po koncu glave. Hudo je
ujalil župnika Janžekovič, ki mu
je škagal soliko dobes. Kopic se
je zaklel, da ne gre več v St. Sevan-
tu v cerkev, dokler bo ta župnik
tukaj - no cerkev bo kljub temu
ostala - ou pa bo šel sooj post-
inalo ljubljem, ker ni bil pravice.
Tu vse se že na tem svetu mačije.

25 maj

Ker je tudi Dr. Goršek odstopljen kot
sposobnik kakor tudi franc. Brez-
nik, ki sta pristajala D.D. stranke,
je občinski zastop popolnoma
klesikalen. Kvedel sem, da hočejo
tudi mene imeti v svoeti; bilo
bi to preokrat, da bi nastopil
na političnem polju. Premišlju-
jem, ali bi bilo to za mojo naravo.
Sem sednik in sem mišljenja, da
ta ne sme nikdar stopiti med
političnjsve stranke, dokler bo
nad temi strankami sprejeto
bo, ker stem zgubi na zaupanju
do nepristransosti. Videli bomo,
kaj prinese bodočnost!

9 junij
Do danjšet let je minulo z današ-
nim dnem, kar sem o H. Lenuartu.
Mlad in vesel in brezskoben nastopil
sem službo, dosti upov gojil sem
o sosejem sem, mislil sem o lju-
dek in prijateljih najboljšae; mi-
nilo je vse - pravi koroska

narodna pesem - laže postajajo
sivi, prejšno veselje je minulo -
stojnost se me loti, ko se spominam
davnih dnij - mnogo ovih, ki
se no si bili najboljši, ni več, - hodim
po krajih, kjer sem prepevali -
sedaj gledam krajne stene
tako je vse - kar katere preva-
sem živim, zaupal sem na od-
kritost - prijateljstvo -
dozval sem, da je ostalo le malo
od tega. Tako je žoljenje - polu
upov gledati obdobje - se ve-
seli - poskakuj, objemaj cel svet,
- a utrujen - prevarjen obstane
na poti, na katerem se bližaj
koncu pogledaj nazaj in vse
to, kar si si mislil lepega, je bil
je sam - soja spremljevalca
sta spoznanje, skrupula - starost.

Tako žostanin o št. Levantu
najljubši sem sam - moj dom -
moja družina ni je vse - ni tako
bi imel najrajši, da bi ostalo -
Bog ve, kako dolgo še!

25 junij

Odidem jutro na koroško. Mako
se veselim videti sojono milo do-
mo vino, za katero se bife sedaj
hud boj - plebiscit. Koroška na
kui vica je to, siliti ljublsko se
k glaso dajcu, ali se odločijo
za jugoslavijo ali koroško-
Avstrijo, koje prebivalstvo se
slovenskega pokoljenja.

5 julij

Večil sem se iz koroške. Mami-
kaj sem opazil, videl sem, da je
treba še mnogo dela, da se od-
ločijo vsilenci za našo državo,
kajti predci so preozeli od
nemškega duha, kar je sad
dolgletnega poručenčevanja.
Ljubsko je še nemko, večino
na provincialno področje, ko-
prebno je podrobno delo od
hiše do hiše. Ljubsko ne spoz-
na da dirja o sojono nesrečo,
ako voli koroško Avstrijo.

11 julij

Na predložitelj rojstani Kralja Petra
bila je baklada z golbo in oblo-
domu po tugu. Mlada so bila raz-
soetlema, tudi zastava so
bile razobešene, Nagovor so imeli
li ovišerodni soetnik Dr. Krouso-
gel, župnik Janžekovič in dekan
Dr. Koble. A razil se mi, da je manjka-
lo pravega nasolusija, ki izoča
iz rca, manjkalo je listo spou-
stano nasolusija, ki je izraz pri-
snivega razpisa. Tjodsko se
moča še le uživeti, saj prave
je stana dostrija slova
nato, da bi nas odkupila
kaj je bilo slova uskega.

12 julij

Župnik Janžekovič je predla-
gal mi deželni slovi, da bi bil
izvoljen v svet. Mlada je to
odklonila, češ, da se mi j pokli-
kot soetnik ne stidija, da bi
soetloval v običnem oblo-
mu. Meni je jako oviš, bil sem
vedno zato, da se soetnik ni ma

pečati z zaobrazami, ki so političnega
značaja. Na ta način mi pa tudi
nikče ne more kaj več, če se
ne udeležim političnega
žaljenja.

13 julij

Trifexodni svetnik ^{Julij} Kocuvan
prišel je pregledat delovanje
sodnice. Bilo je vse v redu,
namignilo se mi je ob enem,
da ostaneu tu kot namest
nik ^{Julij} Kocovanja, ki sodide
o Manibor.

19 julij

Bil sem sedem dni na Koroš-
kem. Agitiral sem za jugoslavijo.
Bil sem čast, spoznal sem generala
Lajbtra, s katerim sem se vozil
od Lillava do svoje matere
na feričah. Mogo je predvideti,
ki jih ima ljudstvo, glede jugo-
slavije, treba bo tudi tega dela,
da bo druga naša.

28 julij

Rojstni dan mojega Ojčka je, spol-
nil je deset let. Bog te čuva, dragi
srčko, naj si miče vse - če sem še
kako pokus, če zagledam tebe, sem
zopet srečen. Nesposobni - obna-
ni mi to osebe, hvaležen si bom
segdan.

1. avgust

Bil sem na orlovskeu taborn v Ma-
riboru. Kolesaril sem se sprevoda.
Bilo je zanimivo, videli Slovane iz
vseh vetrov jugoslavije in tudi
iz drugih dežel. Nad vse pa me
je ganil pogled na dolgo vrsto ko-
rošev, ki so šli pod napravo.
Neodrešni bratje. Kosmo mi je
postalo obo, ko sem gledal te kupi-
ne, še niso prosti, še je nedolost-
na njih usoda, moji bratje moje
sestre - koišku sredi, proti solncu
gre ova pot, prebili se boste
srečig ja vedno in ljubko vas
sprejme v svoje oči in mila
jugoslavija.

3 august

Uspokojeni davčni sluga Jožef
Strek je umrl. Sponinjar se še,
kako je leta 1914 na dan 26 julija
bexuel, ko se je sodanji kaplan Mar-
tin Kozar vozil kot nosomašnik
skozi Lug. Bexuel se je, dati za-
uščico nosomašniku samo za-
raditega, ker je bil slovese.

Spremenilo se je vse, zakisnil je
oči, in kakor kiski kaplan, spre-
ljal ga je **na njegovi** zadnji poti.
Sunt zračni vse, gtooo ni stopal
kaplan s stolom pred kusto - od-
puščeno je - in to je plemeni ost-
jal očasih prevelika - slovenskega
naroda - da tudi najhujšemu
sobražniku odpusti vse žalitve.

5 august

Obkajal sem svoj god. Ganiło mo
je, da so pisarniški uradniki
in drugo osovbe prišli osi mi
čestitat; videl sem solze v njih
očeh, znamoče, da me ljubijo,
in to je za me največje veselje.

20 avgust

Vložil sem prošnjo za podelitev
mesta sodnega prestojnika
za sodnijo H. Lemart. Dobil sem
že puvija od sodnega Fou
poziv, naj vložim prošnjo, ču-
dil sem se temu, ker mi nadso-
dik dr. Kouvoogel ni povedal,
da je prošil za mesto višjega so-
dnega sodnika v Manibor. Da bi
mogel presiti, ne da bi bilo mesto
zagrabeno, se mi je zdelo ne na-
vadno. Nekaj dni pozneje pride
dr. Gouvoek in mi čestita, češ, da ostal
nem v H. Lemartu, ker je nad-
sodnik določen za Manibor.
Lisil sem, da stem odpade
potreba vložitve prošnje. Mani-
vija bilo je pri tem, da mi je
čestital, mi, ki je leta 1919 naj-
bolj deloval nato, da bi moral
oditi. Dne 1. avgusta pove mi
sodsodnik dr. Juvar, naj vložim
prošnjo, ker tako hoče Fou. Sel
sem k nadsodniku dr. Kouvoogel
in mu o se razložil. On pa je iz-
rekel več pomislekov, češ, da itak

ostanem tukaj nekaj časa in se naj
ne odjem za vse čase, ker potem
ne prideu pro. Dal sem se pre-
godeviti in mi sem složil že
dne 5. avgusta spisal me prošnje.
Ko sem bil 19. avgusta v Ljubovcu,
so mi kolegi ove te pomisleke
izbili iz glave. Kato sem složil
sedaj prouje.

22 august

Ko vedel sem, da je predlagan
že drug sodnik za to mesto, dobil
sem pozvo, naj se izjavim, ali
hočem ostati tu, kar sem se o
potrdil in pojasnil, zakaj mi
sem prej složil prošnje. Če
bi bil vedel, da hočejo zasedeti
to mesto, ne da bi se nappisalo,
bi se o složil. Sedaj bo brezkonu
prepozno, vedel sem se višje-
sodnemu svetniku Dr. K. Vali-
manice, ki je v tem oziru naj
pravi cirkulator in mi osem
tem, kakor moram sedaj že

reči, tudi ne tako odkrit ka-
kou bi lahko bil prosti meini,
ki sem tukaj že čez dvajset
let.

5 september
Moja zadeva še ni rešena. Ka-
kou sem zvedel, se je od poslala
prošnja v Beograd. Upajmo
najboljše.

6 septembra
Podeljen mi je dopust do
tzv. četrtega plebiscita, ki je
10. oktobra. Vsem tečaj v domo-
vino, da tudi pripomagam
pri skupnem delu, da ostnem
zibelko Koroške Sloveuiji pošten-
ni nemški svaki. K nekim
čutom podam se v milini
kraj, ki se ne da popisati.
Ljubec je, ki me žene, v boj
za tisti lepi Kos, ki je bil vedno
naš in mora zato tudi naš
ostati.

15. septembra

sem doma na Reberci. V dobi
plebiscita smo; vidijo se pravo
dobro pojavi. Kivabuo se raz-
govarjajo, nemirni agitirajo
z vsimi močmi, njih glavno
sredstvo je laž. Čudili se moram
bujni domišljiji in obecnemu
podozretju, ki je v stari, spravi-
vitiljudstvo v pristo. Kuso go-
delabo treba, da se ne zaseje ta
duh med one, ki so dovedaj
še naši.

19. septembra

V žitani vasi so igrali igro
Hudez, ki se namajana na plebis-
cituje razume. Kzvestno so jo
pogodili. Kako čudovita raz-
lika je pač bila. Tu so pred-
stavljali v igri človeka, ki je za-
peljan po nemirnih in agi-
tira za kemsko - avstrijo - a
ker ga označijo kot predeja, ni-
di svojo žalostno ulogo in
se spreobrne. Tam po polju
pa so ob istem času sli za-

peljani Slovenci in so prepredali
nemške pesmi in kulili so o j
Heil. Ne vedo, da so podloga tu-
čevski pesni, da kopljejo soojemu
materine mu jeziku grob. A
zaestni reči, da je maša stvar
pravilna in quibga mača
biti maša.

20 september
Hodim od kraja do kraja.
Kameljivo podpiram stem, da
jih na odličnem, omahljivo
pridobivam, kjer morem, sta-
šam celitivacije prizadete
po škodi svetlanske ofenzive.
Ker kameljivo, naravno mi je ka-
begam. Koga sečia je, da sem do-
maim, nihče mi ne more kaj
kaj, ker sem kochose in po
nemškem gelu: kochose - ko-
kosem imam se le malo ma-
vico ostati tukaj. Nekdaj so
me nemške oblasti vogle ven,
sedaj so vračam, da ostnem
slovensko ljubljenost vedne rjuna.

23 september

Določaj se vedno bolj zboljšuje. Ko sem prišel na Reberco in v okolico, sem našel precej razdrapano razumno ljudje še niso bili podivjani, deloma zapeljani od nasprotui-ko. Posrečilo se mi je pridobiti ljudstvo za našo stvar. Razum tih hiš namreč Blagoja, Miha Plešovič in Blažun so na Reberci vsi naši. Tako gledam z zaupanjem v bodočnost.

1 oktober

Dospeljal sem se za nekaj dni domu, da uvidim mišne zasebne zadeve. Tiste volivce so postavljene za odločilni dan, zadnje dni bo treba namo še nasoliti vati in duhati nasprotne agitatorje o stran.

2 oktober

Dospeljal sem se na koroško "fronto". Treba je zadnjih misliti.

3 oktober

Došel sem v Lincsovas. Povodali so mi, da so imeli kencei novo prjzbovovanje pri leitgebu. Iz Kliberna so se pripeljalo nekaj slovenskih fantov, ki so se ustavili blizu narodne gostilne, prepovedali narodno pesni in kliali: Hoo rnik soaba - kar je postal sedaj bojni klic za Slovence. Videl sem sedaj, da se nahajam tudi v bojnem polju. K meji dobim aoto, ki me pripelje o domovino. Videm in Grajmanju, kjer stamujem. Kostelničar mi pripoveduje o zadnjih dogodkih v Keleziji kapli dne 26 septembra, ko so Slovenci nagrali nemške in z njimi narodno nepalico-duhovnika, molega nekdanjega sošolca feinig. V kvartem mi je bil cel polopijasen, moze čete stale so zvesto kakor sem jih zapustil. Ljudstvo je narodno, komaj čaka na prihodujo nedeljo.

4 oktober

Bil sem pri seji Narodnega
sveta v Kelegui Kapli. Kakor sem
poozrel iz poročil župnikov,
stoji naša stvar v občini Bela
jako dobro. Agitacija deluje izbor-
no. Računalistvo v najslabšem
slučaju 1018 glasov kot popolno-
ma zanesljivih.

5 oktober

Kodim po sojem, revinju. Pokre-
čilo se mi je, pridobiti zadnje
glasove kmetških prebivalcev
v župniji Leberca. Tudi v sosedni
župniji Kitarovaas sem uda-
nil in v Kavincih ter Gobnijah
pridobil volivce za našo stvar.

6. oktober

Sklical sem za večer sestavek
delavcev iz papirnice pod
Leberco. Ker je stvarna bila do-
sedaj v nemških rokah, preozel
je delavce precej nemški duh.
Kako je bilo treba tudi tu prebiti
led. Zbralo se je od 150 delavcev

20, ki so prazno poslušali moja iz-
vajanja. Objubili so, da pride do jō
k prihodnjemu restavku še
vse prijateljev.

7. oktober
Kuljenje je minulo, vidijo se
sicer različni agitatorji, na
Reberco se ne upa nobeden.
Avtomobili švigajo po cestah
sem in tja, vozijo se avtomobilni
častniki, a tudi agitatorji.

8. oktober
Kot se razvija zelo dobro.
V kolikor je bilo volje, ki bi
mogoče s zadnjem trenutku
postali drugoga mišljenja,
sem jih privajal s tem, da
~~sem~~ da sem jih pokolašil s
plačilom za škodo, ki so potr-
peli osred sprejme leta 1919 po
jugoslovanskih četah. Naša
uprava je o tem oziru vse pre-
malo storila, dobre volje je
popolnoma izgubila, osred česar

so bili ti volivci apatičev!

Po cestah, po telefonskih drogih
po drevesih razklesani ozroma
prilepjeni so letaki sodnospod-
nikov in našincev. Naspro-
tnik razširja največkrat neje-
stvari. Naši volivci so tudi
in se ne zmenijo dosti za letake.
Kroček je bil zopet sestanek de-
lovcev v Grajanjevi gostilni.
Bilo je okoli 50 udeležencev. Razjra-
so poslušali izpovedi. Dobil sem
najboljši vtis, da naša stvar
tudi v sodarini napreduje.

Kot je minna, gdi se mi, kakor bi
bilo o najmanjšem času.

9 oktober

Od Celovca pripeljalo se je več
avtomobilov, volkswagenov
ki so se postavili kot straža
pri Miklavcu in hišah, ki so
nasprotnega mišljenja. Došli
so tudi Orli in sokoli in posta-
vili stražo v osaki vasi.

Nekvoj avtomobilov diuja sem
in tja. Pocestah je kakor nastla-
no različnih letakov.

Kadufi dan porabim, da obho-
dim še nekaj svojih prijateljev.
Kaj je zaupanje in komaj tako,
da pride odločilni dan.

Ka danes in prihaja da
dvi je to je alkohola ne po-
vedano. Kato je vse minilo,
mi pred vinarjem.

10 oktober.

Napočil je odločilni dan. Duesi
so bili prej jasni in prijazni
je ogledalo jesensko solnce
hrib in plan. Danes pokriva
gosta megla dolino in vrgla
sapa seje od severa. Ali napre-
ja mogče neke čisto?

Ka vse podaj sem ostal, por-
tao il sem na mesto, kjer mo-
rajo iti vsi solivci iz mojega
okraja minilo, vsi so prihajali,
veseli, samo zavestni. Kidel sem
da so ostali vsi veseli, zdaj gredo

spolniti so oboje dolžnost.

Naspel sem se v železno Kaplo, kjer voli občina Bela. Ljudje gredo peš, vozijo z vozovi in avtomobili. Od Reberca je slo vse; naspustubki iz treh hiš ili so posebej.

Na tleh volivših je vse polno volivcev, ki čakajo, da pridejo na vrsto. Nekaj socialnega je, nekaj oziromega. Mislim sem, da je več stoletno suženjstvo uplivalo, da je bil karoski slovenski narodno indifirenten, danes sem videl, da mu žani iz ovi nepopravno nasoduje. Bol je trenutek, ki ga ne pozabim nikdar.

Kladal je najlepši urod; pri našincih bilo je veselje in zavest na gotovo gna go, pri naspustubkih kazala se je vedno večja potuhlost.

Beljal sem se v žitanskoas. Posod navoduje, naši so si pri polji slovenske žitke in bele rože.

Šinjo vesel, se vrnem na Reberca. Prepuščal sem se, da so

moji ljudje nisi storili so svojo dolž-
nost. Obiskal sem popoldne mater,
ki je bila ona srečna; v njeno sta-
novanje prišli so sokoli, uporn
na čelu Dr. Krašovec, koncipijent
Dr. Kocnik. Prepovedali smo veselje
pesmi in se nasduševali, vsaj
sedeli smo, da zmagava naša
biti naša.

Krašal sem se s svojo ženo, ki
je bila od oktobra primeni, je
v uraku na Leberco. Kavelo je
pleševati, ali pomenu to solze ve-
selja, ali žalosti, ki jih bo mogoče
mogoče preliti? Konec ljudem.

11. oktober

Hodim po svojem resni in
pročiamam vsakega porane mega,
ki sem ga smatral za omahljivec.
Vsi so mi pogledali veselo v obag-
namenje, da so storili svojo
dolžnost, le Kraševca v Kavincih
postala sta zmedena, ko sem
prodal, da je zmagava naša,
prodala sta svojo namod.

Dijidi plebiscita se ne more
nič zgodeti gotovega, samo
toliko, da je ostanu drave
za nas udeležba bila hladna.

12 oktober.

Se ne vem nič gotovega. Na
pošti mi ne morejo povedati
nič gotovega; nasprotniki se
kažejo polute, kar mi dela po-
gum. Ravno se pripelje dr. Rao
nik z avtomobilom iz Lojue
doline, ko grem opoldne k so-
si materi. Sporoči mi, da je
upanje na zmago, a le z malo
večino. Nj se nisem napovedil
tega poročila. Popoldne vedel
sem, da so baje kemici sporočili
več sloparij. Ljudje so nemirni,
kaži poprašujejo me nepresta-
no o izidu, ne slutijo nič dobre-
ga. Mnen sem, ne morem verno-
vati, da bi uspeli, saj po do-
lih poročilih je upanje na zmago
spravočeno.

13 oktober

Godaj ostaneu. Ko odhajam iz Gaj-
najese hite hoteč iti na pošto,
da proukaj gsto sega, pride
grajnarca za menoj in vsa pre-
plašena pove, da je bil zjutraj
kmet Kubel tukaj in kajšnil
vest, da smo Slovencei propadli.
Nisem verjel to novice, ker bil
sem popolnoma uvočen v
zmagi. Tolajil sem, da je to le
govornica sprožena od nasprot-
nikov, da bi nas begali. Na pršti
dobri častik. Slovence. Prinaša
pasa praviša iz Rožne doline.
Ni niso kaj razveljavila, pri sem
sestavaju največ le neznatno
večino, in to naj bo Rož, ki naj bi od-
sehal obične ostran drave.
Postal sem uvočen - počti
vadnik mi spovsi, da je sešic
frv. zna. Nemec - dobre volje
in govori o zmagi. Podam se k
materi. Tih sem, spoznim go na
raznešene govorce - ona meji,
Slovence pač ni mamo sešic.

Bošovin se od matere z zabudilom,
da se vidiva prihodnji dan do-
poldne, popoldne se pa odpelje.
Tako sta se ločila - nisem vedel,
da pride drugač.

Mo se bližam okoli Hure do-
poldne Rebeci, slivim osmeri
od Celovca pokazuje topičev;
neka temna slutnja mi pravi,
da to ne pomeni nič dobrega.
Kvem prašat na svoj riško posta-
jo - odgovori se mi od Guabitaia,
da tam nič ne slivijo - skoar
je za nas svestna.

Bošovin je kvem k Guabitaia.
Moja žena mi je prigovarjala,
da bi se takoj popoldne odpel-
la, ker ne sluti nič dobrega. Bo-
šovin mi jo, čet, ni moglo, da
bi prispalli.

Bil je nebeško lep dan, solnce je
sijalo iz jasnega neba in vabilo v
jesensko naravo. Poda sem se na
Simanovo goro. Krasen razgled
vidil se je nam po celi pod-

juvski dolini. Beli hrami, prijane
vasice, polja in gozdovi se nescija-
vajo vster do ruzijih gorã. Tu ta
zemlja naj bi pripadla Nemcem,
poredno bi lepi gozdovi puoti
juqu, kjer je 1200 kristalnoãistih
glasov proti 250 vestnosna pu-
goljufanin glasov. Tu vendar
se sliãni od daleã granicije topicev-
srce semu kuã. mogoc je le
res, da je Nemce mnogo. Podar
se z jeno v dolino. Pridicãl je avto,
ki je obstal pri papirnici, kmalu
nato sliãal sem glasni Heil. Na
Reberei go em, da se je pripeljal Nie-
derdorfer in Telegraf Kaple iz Ce-
loca in napravil, da so Nemci
v ogroveni moãini, ob šestih pe-
ãer bo oddalo 15 strelav, ob enem
bodo Nemci napravili mnogo.
ãapa ni je zastala, rec je bilo
nemcu. Se ni sem mogel
ocrteti. Stal se je vrak. neko
ãel sem iz vasi na opovãer
pustor. Bila je ãesta ura. Naen-

Krat slivim streljanje - sedmo bližje,
napadnje pri Miklavcu, v
papirnici, v kapli, vse pos-
sod, po hribih na severni strani
zagoreli so kresovi, sinca ve-
likoške tovarne je kulila
od daleč slival se je gosposki-
ni pou. Fedajfe kes - kurse je
zmagal - naša stoa, naša
pravica, rosta stoa je pod-
legla, izgubili smo našo zibelj-
ko, našo domovino - in kakor
v ironijo se našega glas gos-
poskičnega poua - našega
poua - ki bi nas sabil K
na sodnem ostajenju,
sedaj nam poje ob našem
pogrebu. Luce se mi je kčilo
bolesti - solze so mi zalile oko-
bil sem tako žalosten - da še
nikdar tako v svojem žo-
ljenju. Po Reberci našega se
je sročni glas Heil - Blago-
jeva miša - najkujta nem-

škutarca zaključala je v slovesni-
ni: kivala do krvi. Kasle pljemo
ljubljas - soj pod septa -
soji materi bife obraz - v
sojo nesrečo silis!

Preu zopet korožniški postaji:
sam sprejmem vest, da je ofi-
jelno pokljena magga Kucec.
Kemo smo stali osi najpasol-
nejši so se zbrali, solje so igrale
slakim in mladim očeh -
bil je kreudek, ko nihče ni mogel
sprego očitati besede. Bodali smo
si molče roke - saj to lažbe nihče
ni vedel izveči. negoto da je
za vsakega bodočnost.

Pri krajmarju gosem, da je
delavstvo v parivnici zelo napre-
jeno, kar uatelju la raj me - koje
nemni krajpu zabranili so
pot, češ, da se ne sme odpeljati.
slutil sem, da tudi zame ni
dobro, ker sem v zadnjem času
razvil duhove. Sočasno se mi
je, da odpokujem ob 4 ponovni,
da se izognem vsaki nesamosti.

bolločil sem se, da se odpeljem po
noči ob 4^h. Kvečer prišli so delav-
ci iz tovarne v Grajanjevo gos-
tilno in izpivali s hresčiči.
Heil - Podal sem se k počitku.
Ker nisem spal, saj misliti
sem si mogel, da je mogoče
to zadnja noč, ki jo prebudim
v svojem rojstnem - do sedaj
slovenskem kraju.

17. oktober

Zbudila me je žena ob dach.
Ker nisem spal, in se pri-
pravil na pot. Zbrala se je
Grajanjeva družina razun
sina Pavla, o katerem sem,
da je zapustil sojnost in se
podal nasproti mi. Tace
se mi je kučilo, ko sem se ločil
od Grajanjevih, ker sem pre-
živel tako srečno, veselo me.
Stopili smo v temno noč.
gosta megla pokrivala je
hrib in dol.

Na prošnjo moje žene spremljal
nas je Nemec - češkoslovak - Hiltseho.
Ki je javnil zato, da me varuje na
postajnici Rebecca, ker je čas uo-
bovarna, osakega napada. Po-
daljšno se obedišico, kamor je
prišel tudi kao uatelj čapajne
ves bled. Nemo suu sedeli pri
miji in nestipno čakali na
vlak. Minul je že čas prihodla,
osled česar so nastale kombinacije,
da negotov sploh ne ozi noben
vlak. Trenutki grozne negotovosti -
ostati bi moral tu - medijazja -
jerega delavstva - pomoi pa
od nikoder ni. Naenkrat žvižg -
vendar - vlak prišepiha - hitro
se poslovim nouo sistisnem
roke rinato v kupci, ker se
stisnem v kot. Po daljšem pre-
mikanju se vlak odpelje. Strašno
počasnno je ožil vlak, vsaj delo
se mi je tako. Temna je bila noč -
neglema. ni sem ti mogel, draga
Rebecca še enkrat zamakniti
v slovo - dabi ti rekel, kako sem

se ljubil, kako želel, da bi bila srečna.
sedaj se moram pustiti, objel se
bo sholi. Kruce izgubljena si
za me.

Pride postaja Miklase. Bal sem
se, da bi tu nekajale nemške
kolpe. K sreči ni bilo ničesar.
Vlak odleđra dalje - za bitako-
vasjo napravi na cirkus post-
vlak obstoji - ljudje skočijo seu-
slitij se glasovi, da je nekdo
nekaj položil na tih - K sreči je
le stvoj nekaj popustil. a kaj, če
se moremo odpeljati. mogče za-
mudim vlak v šušisaxi in
potem - Bog ve, kaj potem, če je pri-
dejo zvezinske kolpe iz Celovca.
Po cesti pridčita dva avtom-
bila polna ljudi - nihče se
ne oglasi. misliti sem si
mogel, da so avstrijski, ki
hočejo napasti vlak, ki je oduo
stoji. Kuda se pomakne vlak,
avtosa dčita pred nami po
cesti. Nam. ne vem. Kuda
dospemo v šušisax - gura

sloučilo govoritih potovalec
na persunni slediti, da vlak
iz Grabitauja te ni prišel. Na pe-
ronu in v čakalnici in na hod-
niku je ose polno zabojev, ljudje
so namena strahu pred roparjem
in poboji odločili zapustiti svoj
dom. Posod preplašeni - blede
obrazi. Vstopim v kupej, kakor ka-
men odalilo se mi je od stena.
Ko sem se osedel. V vlaknu govorim,
da so lokali prišli čez jezerski
vrh in so na postiskoz kaplo,
Reberco in v Kličovce. Hoala ti
nestorčeni Bog, poroti pride-
rešen si moj kraj, rešena moja
mati osakih grozodejstev. Vlak
zapusti postajo. V Mellovi in Pi-
berku, zadnji postaji come A
ostopajo prihiteli, zbegani, pre-
plašeni - priporočilijejo, da so
jim grozili Nemci z ubojem,
pri žigoni dan prej so streljali
na vlak, v Libuňah vidim
v jutranji zarpi dim - Nemci
so zažgali postopje vilega na
rodnjaka Hartmanu, so aka

oseučilišnega profesorja D. Kušej.
Vlak dirja dalje, kmalu je na meji
jugoslavije. Rad bi se poslovil od
sovjih gor, a sem na mejo po-
kriiva vse - kako se stinja to z
usodo koroških Slovencev - ko-
liko žalosti trpijo njih blaga, por-
tena sreča - globost - goljufija pa
zmagujeta.

H Bogu koroška - zapustiti
se moram - staklinim navoju-
šenjem sem prihajal - da bi se
rešil, sedaj se moram zapustiti,
ker tuje bo taaj gospodar.

Vlak zapelje v predor, še ne-
kaj časa in v jugoslaviji smo.
Ko pridevno v Bevalje, vidim
ose polno vojakov - kmalu se
pripelje posebni vlak iz Mari-
borca, oocučan s slovensko zar-
tavo - vse polno vojakov. Vlak
jih pozdravljamo - naše rešitve.
Bil sem potolažen - čes, dragi
korošci najdejo zaščitno - varnost.
Koroški vlak odpeljal se je takoj
na koroško - bil je že skrajni
čas.

Ves zmiru se pripeljem v Maribor,
ker vem, da so nepremišljene osebe
pobile s Kavarni. Meram in prejšnji
Theresienhof vse šipe. Obsojam to
najhuje, kajti to nam je škoduje.

15 oktober

Podal sem se v vinograd, da se
odpočijem. Gasno je nebo, in pri-
jetno je v vinski gorici. Sedim na
mestu kakor 1. junija 1919, ko
smo slavili osvoboditev Koroške
v družbi Dr. Daonik, župnika
Koboru in drugih. Solze veselja
so nam izdale v oči, naš cilj in
naše želje so šle sedaj na gospo-
sotsko polje. Kako lepo smo si
slikali bodočnost v prosti sloven-
ski Koroški - kdaj sem sam - be-
gunc - saj moj rojstni kraj je
izgubljen - kje je gospodarsko
polje - kje so naše nade - kdaj
pride ostajenja dan - bojim se,
da nikdar več. Spominim se
Koroške narodne pesni, ki pravi
nazaduje: Minulo je ose -

16 oktober

Došel sem v St. Lenau. Kako drugače sem si predstavljal prihod domu. Nem stopim v svoj kram - siviček me objame in ožkljuje: Ali si prišel moj atek - krčevito ga stisnem na svoje prsi, saj to mi je še ostalo, ko sem zgubil domovino. Nem namam iti med ljudi, zopermi so mi vsi obrazi, saj nem skutarji na tistem vrinkajo, da so Slovenci premagani.

Slovini ob oknu, gledam čez Pohorje. Slišim še vedno pokanje - vsak strel mi pretrese vse. Tamni bila moja zibelka, tam je bilo moje veselje - sedaj sem zgubil vse.

Soluce je zatovilo za gospodstva zadnje žarke - jemlje slovo - in tako moram ozet tudi jaz slovo od svoje domovine - ne bo ti jugoslavija mati - oholi. Nemee bo svoj gospodar - kako se mi smilisi - moja domovina.

17. oktober

Slovenski časniki pišejo mnogo o
prislepajenci gnagi Kemco. Po toši
je prepovedo zavreči. Naše časopisje
se ves čas vidosti brigalo za Korosko.
Tu in tam izšel je kak članek -
povsod se je pisalo optimistično,
tako da je širno občinstvo bilo za-
spanikano. Kdru sem povdajal
na neodajnih mestih, da se
varamo in moramo storiti več.
Pred vsem je bilo treba denarja,
materijelne pomoči, povreči
škodo napravljeno po vrbkih
vojnih leta 1919. Kazimira ja
med širšini krogi ni bilo no-
benega. Poslal sem na župnijsko
urade sodnega okraja Sv. Lenart
prosijo, da zbrajo prispevke, dobil
sem od Sv. Lenarta 100 K, od Sv. Jurja
23 K, od Sv. Antona 73.20 K od Sv. Bar-
bare 33 K. Hu to je okraj, ki šteje
20000 dus. Travnata! Niskeljsko
mi ni poslalo več kakor 45 K,
10 K od Sv. Antona, 35 K od Sv. Bar-
bare! Hu venclan sem prosil, da

bi pobivali pri poravnanih poravnanih. Častno izpeeno dela Sr. Lenart: Kupniku Gabronu so darovali 4000k, ko je zbiral za Koroško, tudi šolsko vodstvo je nabralo 716k. Razum tega so odobrili in notar Štupica ter poštar Šturm in kaplan Kozar poslali zdatne piske. Nemci pa so darovali milijone in milijone, koliko pa država sama. Centralna naša vlada ni kazala tistega zanimanja, kakor bi bilo potrebno. Bourki smo se morali s hudimi predsodki - pri nas je vojaška dolžnost, kupinčije vojakov - nevarnost vojske z Latii - in pred osem. velika antipatija glede Srbov, ki so leta 1919 zapustili na Koroškem prav žalosten spomin. Premalo nas je bilo domačinsvo - inteligence doma. Kupcem Koroško ljudstvo ni večelo. Če bi ne bilo duhovnikov, bi stoar izpadla še slabše.

Tudi naša uprava ni stala na
oklencu. Namreko, da bi poskrbeli
za najpotrebnejše stvari, ki jih
rabi kmet, so pustili v nemar,
delali so težkoče v vsakem oziru
odlozili kakor drugod v Jugosla-
viji tudi tu 20% kolektivnega
denarja, tik pred plebiscitom
izdala je vlada naredbu o novem
stavku glede trošarine.

Tu tako je bilo dosti grehov
na naši strani, ki so pripo-
mogli k naši smrti. Da je seve
nasilnost in goljufija Nemcev
igrala v zadnjem času glavno
vlogo, kateri je sekundiral podli-
dak, se seveda ne sme prežeti.

Tako smo propadli - Slovenci
smo dobili 15.278, Nemci pa 22025.
Naši glasovi so kristalno čisti -
pošteno - nasproti tisti reči-
noma pri goljufanju - soldati
od zaslepljenega slovenskega
ljudstva - koliko so naših čistih
glasov zagregli - srec se mi krei-
če je pravica - moramo biti usliša-
ni - se ne zgubim upanja!

20 oktober

Časniki so prinesli vest, da je naša
armada odprokljana iz Koroske.
Steur je tudi rečeno, da je Koroska
za nas zgubljena. Cesar sem se
vedno bal, ko je sedaj dejstvo.
Če mi zastaja, preveč sem žalosten,
če se spominim, da Koroske za
nas ni več. Bolj me pa najbolj,
da naša srednja mlada ni imela
nikakega opliva. Sedaj, ko so
pomirali drago kot mejo, so to
odklonili, pozneje pa so kot zajci
zapustili Celovec, privolili v od-
stavnice demarkacijske črte
med pasom A in B, sedaj so nam
dali upanje, ko so pisle čete, kakor
reče hitro pa zopet odkorakajo.
Mimolo me je vse veselje, kakor
svoičin tavam okrog, urzini
vse - če bi ne imel svojih ljubih
doma, ne mogel bi prestat i.
Kuda je bol, če človek zgubi drago
osebo - a da se udomestiti vsaj
deloma - tope domovine pa ti
ne domesti ničesar - le eva je in

če je zgubljena ta, - zgubljeno je vse.

23. oktober

Dobil sem prvo pisмено poročilo od Angele Torric, predsednice ženskega društva na Reberci. Divje heilau je se razlega po Reberci, kjer je 100% Slovencev in vse to, kar je spodaj papirnica, kjer so elementi, ki imajo s tem krajem nič opraviti in ki so ostalo dobro ljudstvo poravnali. Iz sovarne pognali so vse zavedne Slovence, ker so vsilili za jugoslavijo. Plebiscitna komisija je sicer intervenirala, toda Nemci so si pomagali z lažmi. Mično je zame to, kajti mannikarici je vsilil za jugoslavijo, ker sem pri grozovaju jasno dokazal, kje je boljše. Kupiloval se bodo namre, in me kleli - hotel sem najboljše - da bo magala sila - ne morem pomagati. Danes bodo se veselili Nemci pri grozovaju in Kovaču, zaklali so celega vola in svinjo, tulili bodo svoje svoj - Heil - v

moji najstari vasi, kjer se sploh ni
godnilo drugače kakor slovensko.
Kljče to samovoljiva narodov?
Vsilili so nam plebiscit dobro
vedoč, da prorpadeemo, v krajih,
kjer je vse slovensko, naj gospodu
je keruce - in to so dosegli s tem,
da so dolelili v plebiscitu
opremlje običine, ki so itak ušla
ke, s kakšnim namencem, je
jazno.

Od matere nimam nobenega
poročila, kakšna je uzena usoda,
me skrbi.

25 oktoben

Sprejel sem pismo od moje
matere. Sporočila mi, da ji niso
storili nič žaloga, a žalostna
je, ne ve, kaj bi počela od same
bolesti. Na Reberci kulijo vsaj
Heil-le. Baill in šostan ostalaa
povsta Slovenci, vsi drugi so
nemščinski. Sporočila mi je tudi,
da sem bil o smrti nevarnosti,

Kajti nameravali so na Reberci ozi
roma v tovarni streljati na me.
Pobožni psovildnosti nisem ne-
varnosti. nisem bil zastoj kaj
bujen - saj vedel sem še le zdaj,
kakšno je bilo glede mene. Moja žena
povedala mi je še le zdaj, da je pri-
šel dotični veter Guajuar K. nje
v sobo in pomislil voz, da bi naj
zapeljal na daljvo postajo kakor
Kitarasas, ker slutim, da me bodo
na postaji v tovarni napadli.
Kljub temu šel sem tja K. slaku,
odšel sem v zadnjem trenutku.
Dobro sem vam hotel, moji Reber-
čani, iz ljubezni do vas sem pri-
šel, zapustiti vas nisem hotel, ob-
klen se ne odloži vaša usoda,
gredo mi vračate mojo ljubezen,
bil sem prepričan, da ostanele
vsi prosti, ki ste mi dali besedo,
prelomili ste mi jo - varujte se -
mogoče bo sledila K. malu K. nje
mogoče boste prav K. malu obžalova-
li svoj K. nje - hoteli ste imeti
svojo mrežo - imajte jo.

29 oktobra

D'Goricek prinesel je vest, da zahte-
vajo Lah celo Gorcijsko; sedaj
kvasni Bleed, Prešernovo vojstveni
kraj, vse se kvasse s Triglavom
vred, vse to bo spravil nemasit-
ljivi Lah v svoj zep. Tužna je ta
misel, ker se vidi, da je steu
zgubljena tudi Koroška, glede
kavibora pa nam autanta
grozi s plebiscitom kot stvašilo
za to, ker so nekateri vročekrvnejši
stokili 14 oktobra škodo v Kavarci
Meran in Theresienhof. Tako se nam
kaže prav rožnata bodočnost. Se-
daj povečajo glave osi listi, ki
so toliko kucali in ki jim nič-
sar ni bilo prav. Slovani so med
vojsto praktkali z Lakom in se
vojtkovali proti nam - izda-
jalstvo jim - Lakom - je bilo
všeč, a plačilo nam dajo v drugi
obliki. Bal sem se vedno tega, ker
sem vedel, da je Lah prekanjen-
inuel sem prav - zakaj so se jim
osedli na limanice.

1. november

Sprejel sem pismo, od matere, v katerem mi piše, da se usrečujejo ljudje iz mene, češ, delali smo se Slovence, solili smo pa drugače. Naj imajo svoje poselje, mogoče bo to poselje kratko, prišla bo breznost in potem spoznanje. V tem oziru je prav, da bodo poskusili tudi nekaj drugega, če bodo videli, da mi vse tako kakor se jim je obetalo, potem bodo tudi spoznali, da sem hotel njih srečo. In potem bo prepozno. Vidim pa, da moje kajstne varnine bom videl več. Bil sem saram zato pa bom oddaleč gledal, kako se bo razvila usoda zaslepljenih.

8. november
Kajpisanec so volitve za konstituentno, glasom postave je predsednik v prvi vesti sodnik. Kajndec sem gledal, ko berem, da so v našem sodnem okraju določeni za predsednike različni gospodje, mo-

ja malekrost je izpustila, kakor
vidim, določili so sami pristasi
SS stranke. Od najuobeh je višjerod-
ni sodnik Dr Kronvogel določil
za tv. Leuant. Sem pravo vesel, prvič,
ker sem rečen tega posla, ker s poli-
tiki in pristasi se nisem nik-
dar počel, drugič, pa vsaj sem, da
me ne smatrajo za pristasa SS stranke.
Napram politični sem popolnoma
apatičen, toliko strank se pojasa,
da se človek ne spozna, zato je
najboljše in itimandačnost na
prij, ne da bi gledal na desno
ali levo, kot sodnik že sploh
ne.

10 november

Nimul je mesec, kar je bilo gla-
sovanje. Kako vesel sem ostal
tisti dan, kako sem se veselil
končne rešitve, končne ga
osvobodjenja. Karan sem bil, bežati
sem moral iz moje domovine,
še od matere se nisem mogel
posloviti. Gledam proti koroški-

nestoučna žalost napolnila je
srečo, ne veselimo ničesar več,
zdi se mi, da sem izgubil nekaj, kar
se ne da do uresitvi in izguba je
steašna. Kako sem se veselil, kako
nade sem si delal - vse je uničeno.
Kaj pride kaj? Ne smemo
pozabiti koroške, pišem članke
v Slovenski narod, to opraviča je
me sme zaspati. Javnost moramo
vedno opozarjati na Koroško, ki
se je nam zgodila, moramo steti
in rešiti našo zibelko.

14. novembra

V št. domov prišel je Božič, kot davčni
praktikant, rojen korošec iz Metlove.
Z njim prišel je tudi tujski prost
Gregor Kinspieler. Dvoj je dosti pretek,
vzeli so mu vse premožnje, nazadnje
so ga iztirali kot zločinca iz Koroške.
To je pravica - to nemška kultura!
Upam, da bo našel tukaj svoj mir,
in da bo večer njegovega zboljenja
lep. Najam ožjini, ko sem med
korošci - begunci smo osi - izgubili
smo domovino.

195. Bilo je sedem strank, vsled te-
ga tudi velika neskladnost. Spra-
govala se je občna apatičnost.
Največ glasov dobila je Kmečka
zveza, samostojna Kmečka zveza
36, YDS - 32, socialdemokratska
29. Komunisti, prekumovski in
narod. socialci po en glas. Iz
interesa kot uadnik volil sem
zastopnika YDS, če tudi drugave
ne odobravam cel program. Da
pa pravda oziroma naših pravic kot
uadniki dobimo zastopnika,
je stvar discipline. Ostro pa obso-
jam, da je v Hor. Narodu dan pred
volitvami objavljen projev in za
pravosodje Gregor Žerjav kot
kandidat YDS stranke člank na
menjen demokraciji na deželi,
v katerem nam grozi, da
sisti, kivi z rjiru, rirra priča
Kovaki, da bi mu bila ustava
povržena, če bi jo predložil. Da pite
to moj, ki zastopa pravico, dadasi
misliti in človek zgubi zaupanje,
to je kosa, to je korupcija.

15 november

Došla je vest, da je podpisana sporazuma z Italijo. Protestne shode sklicujejo in kričijo, ker so taki toliko ogreli. Naj sem tih, čutil sem o zadnjem času, kaj se pravi izgubiti domovino - osled kričade drugih. Že taki so med vojno prakticali, odložili so v odločilnem trenutku orožje - plačilo so sedaj dobili - pa ostane resničnost: zdajstvo je ošec - a ne izdajalec.

22. november

Priskodijo medeljo bodo solitve za konstitucijo. Naj se čisto ne umetava in v ničesar skusil sem do sedaj na konstituciji, kaj je agitacija in kakšne so posledice.

24. november

Sprejel sem po Ferdinandu Hamie vest, da je mudi mož miške Krasnik, Eduard Krapp. Kakor sem že popisal to pod 17. s. o. c. a. l. o. m.

leži v celum tragika žoljenja. Žoljen
ja vesela žena legla je pred svojim
možem, v starosti čez 80 let ~~stara~~
v zgodnji grob, ostal je sam; kakor
mi je pisal, ni mogel preboleti
tega udarca in tako je tudi on
nastopil daljšo pot. Moja prijateljica
iz mladih let - šestih solun-
skih dnij v Celovcu - žrtvovala se
je za oskrbo starega moža - vesela
je poleg njega brez veselja - rešla
jo je smrt - sedaj počivata oba -
za me pa je ostal le spomin
na bitje, ki ga pozabiti ne morem.
Kako lepo sem si slikal bodočnost
v šestih brezskrbnih dneh, sanjal
sem o sreči, o veselju. Prišlo je
drugajše - razkrivila nam je
usoda - nisoa se našla vse -
ostal sem sam.

28 november

Danes so bile prvotne volitve v
jugoslaviji za konstituantno. Udelež-
ba bila je slaba, od 384 volilcev, ki
volijo v H. Levanu, prišlo jih je le

Sodniku mora biti geslo - pravica
popolnoma čista - mora biti za
ose, kdor jo glori v zasebne namene,
ne, ni vreden za ta poklic.

15 december

V časnikih objavljena so imeno-
vanja sodnikov, med njimi našel
sem tudi svoje ime - določen sem
za sodnega predstojnika tukajšnje
sodnice. Pa nisem mislil pred 13
let, da bom dosegel to stopnjo tu-
kaj. To moja oživiteljica bila je moja mi-
na želja, da bi ostal tu, dostikrat + gra-
zila se je ta želja tudi med ljudstvom.
Pod staro daskrij bi šlo to zelo težko,
sistem je bil tedaj, da dobijo vodilna
mesta uradniki nemškega mi-
serija. V jugoslaviji se je stoa zara-
kala na boljše, a tudi sobili tudi
boji in kdor čita ducovnik, bo ose
razumel. Tedaj so vikarji ponehali,
osak mistiska puja gro roko, saj
gotovo nihče ne bo našel posoda,
da bi me soočal, ker sobenim

niseru stouil ni žalega. Kot sodnik
in predstojnik boungotoo stouil
ose, da boum pravičen in da bou
vedno zato, da bo ojafernost in
sloga. Kritej priliki bodi omenjeno,
da se imam v praviosti zabaaliti
sojenu sedanjemu predstojniku
Džos. Krausogel, da sem prišel
na to mesto. Dvotoostone je oo-
dil vsa leta, bil mi je odkrit prija-
telj in me varoval v sobi + zku-
ševosti, da sem kucuil praso
pot. Duse loči steurood tv. Semarke,
kone je imenovali kot višperod-
ni raktiik za Manibar, tako se
morača po dolga letih ločiti,
da d' tolažbo mi je, da imam
tam sporo, ki j' boum vedel vedno
čislati. Naj bi bili sečni ducvi,
ki j' inam prežrasti, slaj vse
nogočmi, da bi bil soojina
logitvodi kos, da bi bilo moje
delo oape ljudstou s kousst
in blagon! Vsem ovim, ki se
zmenaj veselijo, moje naj-
süneji zabaalo!

22 december

Sprejel sem dekret, kot sodni predstavnik okrajne sodnice tv. Lučan. Velikimembem je ta kretnik za me, saj bilo je dosti boja, prej da sem dosegel svoj cilj. Od oseh strani dobivam vošila in zavedila, da se ljudstvo veseli, da sem stal tukaj. Kavest, da me ljudstvo spoštuje, daje mi moč in veselje in gotovo bo moje skuljenje, da bom skušal stouiti ose, kar je obla gor ljudstva! Vsemogočni pa mi dej tisto moč, da bom svoj sklep tudi mogel izvršiti.

24 december

Sveti večer! Koper stojim s svojimi dragi pred božičnim drevescem - djele žani obraz veselja! Trednugače je kakor lani - neka temna slutnja navdajala je me - zapustiti bi moral tv. Lučan - zbolel je usanco moj ljubljeni. Kium lo je ose - zapustil mi je vsemogočni hvata Ti večna - daj mi milost, da ostane mo tako kakor sedaj, v tej tihzi zadovoljnosti in sreči.

25 december

Došel je sem novi sodnik Dr. Franc
Tanjelj, ki preozana kapuski od-
delek. Prav simpatičen mi je,
upam, da se bova prav dobro
razumela. Doma je iz Ribnice
kakor nekak Šupica; mogoče gdo-
sini krogu ne bo ljubo, če se bo
gibal v listi družbi, meni pa je
prav.

31 december

Kaduji dan v letu! Hlebo je mi
milo; začelo se je zame slabo-žo-
ljeje mojega sina viselo je na
miki-hoala Ti Osemogotni, da
sini ga še skuačil-konečalo je
ose dobro. Otkame mi le spouin-
bridek-da sem izgubil domostvo
a upanja ne izgubim. Zaupam
jem gledam v bodočnost, zaupam
da je še pravica in da koliko dob-
rih Slovencev ne more biti za-
sužnjevih-takostopimo v
novo leto-ovi najboljši upi
quedo z nami-Bog daj, da se
tudi spalnijo.

1921

1 prosince

Prijazno pozdravilo je soluce v pravech
dnech novega leta. Naj bi bili soluc-
ni dnevi skoz celo leto tudi v našem
žoljenju! Ko sem bil na biloestrov
večer v prostorih nekdanjega Krei-
haus na veselici, ki jo je priredil H. Se-
nartski lokal, sem spoznal, da bi bilo
žoljenje v H. Senartku dosti prijetnejše,
če bi se zbrali na zabavnih večerih vsi
brez naplike strank - naj bi se da j po-
zabili tisto nepriljubeno strankarstvo
naj bi saj se da j ne grevili žoljenja.
Naj bi bili dnevi, ki so nam sojemi,
ne solučni in da se zjedinijo vsi
to bo moj smotek, moja želja in če
se mi to posreči, bom se čisto za-
plo soljen - to željo stopim v novo
leto - v znamenju sprave - prave
ujedinjenosti. Hmel bom se jžo-
če - a ne ustrašim se jih, meni je
vedno brlo geslo - živimo v spravi-
ljenju - v tem je edina sreča!

6 praxine

Profesor Dr. Spry s svojim sosedom
Reinhardom bil je en dan pri
meni. Me, ki jih poznam, so le-
pe, zna govoriti tako lepo, i'lejalno
o različnih opravajih, da bile
želel, da bi ga slisali ljudje, ki so
se zanimali v svo idejo in ne gledaj
me na desno me na levo in gremi
jo žrtvuje sebi in drugim.
Kot učitelj globoko spoštuje ve-
ro, češ, blagor ljudstvom, ki veruje
tam je temelj temelj, tam je red
in varnost in spoštovanje obla-
stij. Dajal mi je glava nasodila,
saj nastopim pot, ki je odgovor-
na in polna sovra.

Tako nastopim ob enem sem
naisto leto sosega službovanja,
če pogledam nazaj, morem biti
pocelosen in keji, da sem bil
mejen. Hvala ti boosni - da
si me vodil samo po tej poti-
povsem te nadaljne poučaji.
Tutaj se selje v sebi, da delam
in posvetim svoje moči po-
polnoma temu, kakor mi oče-
va volja.

12 prosinac

Spućivajam se na dogodke pred
lelom duji. Kkolol mi je uojsku
kojki sobili tisti ducovi. Svrti
angeli šel je muno, zaprinesena mi
je bila najteyja bol.

Pred oči stopaš mi straga puja-
teljica izga, ovih lepih mladik let-
dan po meje zatiscila si za vedno
oči. Pri spućivaju na te preozame me
globoka stožnost. spućivajam se na
privećno kaznice in togo nagupusa
do mene. Svrti sa se monala, bo-
dila sa sa sak sojo pot. a o duhu
ostala sa ujedinfena. zgubel sem
te. Doprinešti sem moral jute o-
skramim ti traper spućiv - na
soidenje nad zvezdami.

13 prosinac

Čitalnica privedila je sokodnice v
čast višjehod. soetnika d' kusnogel. Bleg
predsednika lekarnarja deoide inel
je posloovi govor d' Jovišek. Drebna
gooska je bila, da je on skušal zatre-
mno kemico, a da se ni pokucilo. Namu
gaval je na valekanta, ki ga v tem pod-
prual. Kes govor bilo je nekako predba-

cioune, da ni Dr Krousoogel tudi
posegel aktrouo v nasledni boj.
Spoznati je bilo, da je Dr Gorisšek in
namer pripomagal slovenskemu
žrtu do veljave, a da ni našel opore.
Sveter je gosto oidejalen, a sedeti
bi moral, da bi osakunadnik, ki
v stari doživljal to hotel podpi-
rat ali se aktrouo vzpostaviti.
Tako je dobil slovo. Dr Krousoogel
nasledel je zgoraj omenjena
dogodka, ki so ga dovedli do tega,
da tedaj ni kazalo drugače kakor
biti mirno - vsem pa je ostal in
bo slovensce. Nečim je postel prav
minimarno - ločljivo se ob
treh zjutraj.

22. prosince

Tedajji sodni predstojnik Dr Jos.
Krousoogel sprožil mi je po
sodnega predstojnika Buncu
življenjski bil je to, saj krepel
sem, da bi bil na tem mestu,
pomisljiv pa tudi za Dr Krousoogel,
saj deloval je na tem mestu od

leba 1889.

Kučer bila je odhodnica v čas
valekta, katero je privedlo k ukrajinsko
umadnosti. Bil je prav prisuten
večer. Hostilicatelj miel sem se
nalogo, da sem miel govor na slo-
ljenca. Bilo mi je težko pri snem, saj
kaj sem ni govoril, bilo je iz preprečan-
ja. Dr Krouso gel stouil mi je skozi
osa leta dosti dobro, vodil me je
kot oče in prijatelj; varoval me je
proti, me sarkil, kfer niseu nare-
dil prao, tako me je sodil, da
sem dosegel sojecij. Podi mi na
sem mestu s zvečena prao snema
yahoala! krouso je noka k-
pica, tudi D^r kble je snema pozdu-
vil valokauka. Tripetna gozba,
ubrauo petje obdijali so družbo
kupaj do rane ga futka. Bil je
lep, nepozaben večer - vesel sem
bil, da se mi je vse tako posrečilo.

23 prosinca

Kuclisino prijatelj zadnje večerje.
Moji blagi sedajšnji predstojnik
in sorodga, dekani Janžekovič,

prošit Einspielern, davčni praktičant
Božič in gospa bili so moji gostje.
Kolektant s pravil je svoje vidno ve-
selje, da je mogel biti zadnji večer
z najinimi in najinimi prijatelji sku-
paj. Dekan je obdarjal je vitezsko
valentana kot sodnika in svoj istva-
ri in v nastopu glede duhoovitosti.
Bil je srečen, srečen - ginfen in sivo se
poslovali, skromno ogled me je obpel
doakrat in poljubol - saj se je ločil
sre od sina. Težko mi je bilo, saj
sedaj ostal sem sam - težko breme
nosim sam - nimam več opore.

24 prosinca

Moral sem oditi na konno vožjo,
zato nisem imel priložnosti, stisni-
ti dragemu šecunkrat roko. Dolpepel
se je zjutraj, posloval se je pri sreči,
bil je vidno ginfen - govoiti mi
mogel - saj je razumel močno. Tako
se je odprljal - uglebati se močem
v njegovo dušo - zapustil je kraj,
kjer je deloval pol človeškega
šalpenja tako v goščo - kaj je

ose dožrael - kaj skuxil, vseto mu
je močalo stoprti sedaj pred oči -
slovo je težko od knapa, ki ga je slo-
vok ozgljubil - Tako je ločilo s gorše-
na! Godi prečeri na nosu umetno
skranim Ti vedno blag spominu
drago ja kno usogel!

25 prosince

Ustopil sem proklat v mlad kat
sodni predstojnik v prostoru, v
katerih je bil solikolel moj drugi
prednik. Neko posebno čustvo me je
obšlo, veselil sem se tega dne - a ob
memu sotrudi skubi. K' gaup aupem
gledam v bodočnost - skušal bom v
tem snisku delovati kakor je moj
prednik, hoj namrebo - postopati
po sem nepristevanki in kolikor
mogoče ublažiti nasprotstva, tako
da bo mladostavje tudi prijetno
in labou z veseljem sruševal
soj poklic.

20. sušec

Hlito bežijo dnevi. bolli sodne ga

predložnika so obilni. Bal sem se,
a šlo je, navadil sem se na vodstvo
celega aparata. Čutim se veslega,
melega in mirnega. Občevanje
z gostoprijetki je prijetno, uplival
sem nato, da se opustijo osebnosti.
Okrajna pravilnica mi
je poudila mesto pravega kon-
zulentka, katero bom sprejel. Bli-
žajo se tudi občinske volitve. D'Gori-
šek prišel je k meni in me prašal, če
se hočem dati voliti v občinski od-
bor, čemu sem privedil. Najimajo
soje veselje, če jim je moja oseba
oče. Moje geslo je, da vlada spora-
zumljuje - mir je najvišji idejal.
Kona je učila zgodovina zadnjih
brežkih let.

zpušče

Kelikanec! Narava se roglava stein-
visokim praznikom. najlepši dan
je. Vstajenja dan! Mislim na te,
draga domovina, ki še ješ pod
tujim jarmom, mila koroška!

Prkanje topičev spominja me na
pri sode polni 13. oktober 1920, ko so
sklenili kausčko v nemške serije.
Išresla se boš tok spou, mlado-
mošina, pskali bodi topiči, a te-
daj v znak sojega soobojenja,
tedaj pride tudi za te vstajenja
dau - in to bo za me najprecej
ši dau!

4 april

Bil sem v Mariboru, da sem opo-
sil obiske pri predsedniku okraj-
nega sodišča in drugih gospodih.
Videl sem zopet mestno župenjo, je
lepo, toda za moje žrnce ni, me ni
je gibanje v prosti naradi dosti
ljubi, tam je stari mi, ki ga moja
narada ljubi.

16 april

Mirno teje župenja, veselini se ožu-
jajoče narade, ona ni je največja
priateljica in naradevilka. Hojtu
na griču in gledam po lepik sloves-
nih goricah. Tudi tja proti zapadu
obrne se pogled, vidim beco sdečo v
belo sdejo - tam spodaj si moj dau.

Kdi se mi kakor v pravljici, ko gledam
dejelo pastirjeco od oseh strani, da
ne more bližni rešitelj! Tu tam zdi-
hujejo, kajaj in tavnajo - vesti
koroški slovenci. Kakli ste - uklen-
jeni - a ne za seduo - zgivil bo
sueg - bustje bo poguralo - in tudi
k vam bo prišel rešitelj, rozbil težke
verige in zopet boste prosti. Sedaj
ne bom gledal več stojno proti
temu kraju, sedaj ni bo odloža
tista tika bol, ki jo nosim v srcu
od onega nesrečnega 13 oktobra!
Kvišku tužni korotau -
Prišel bo ostajenja dan!

26 april

Obiške volitve so - nastopile so
dve stranki - napredno gospodarska
in slov. ljudska stranka. Kakor je v
takem malem kraju, se vse st-
delujejo vsi volivci. Da imam nič,
dal sem podpis za proo stranko.
Die politikist sine duonperei - človek
si mora postaviti stalitve tako, da

bolje shaja, - v politiki ni nikdar od-
kritosti, so sedaj sebi in
sebi. Čemu bi moral potem gledati
kisle obraze - ko izločijo stak ne
moli dosti seveda - sedaj jim je
prav - jaz pa si mislim - et kabet nam
pacem - qui sedet post formacem.

3 maj, ob 2 pop.

Dan svetstih volitev je. Agitatorji
obeh strank ledajo skusaj, udeležba
je prava. Četudi nerad, storil sem
svojo dolžnost, ker drugače nam to-
liko situaciji od strani ljudi, ki jih
drugače, da jim privede, popolnoma
pomiri. Če bom voljen v odbor, pa bom
raoval tako, kakor mi uide in mi
seleca. Čakam sedaj na tvid, ki se bo še
bitkou danes zvedel.

ob 6 večer

Šlocaška ljudska stranka dobila
je 60, napredna gospodarska 47, sedaj
imajo prvi 9, drugi 7 volstovikov.
Sedaj mi ni zmagalo - kakor so govori-
li - tako sem si mislil - a nekaj mi sem
ničesar, To so posledice postopanja
leta 1918 proti Nemcem - soarst sem
sedaj 8. junijem, a prišel sem zato

sam na glas, da sem premehek. Se-
daj pa ščepi mojo posuš. Bom
videli, kdo se najaduje s meji.

4. maj

Če tudi bolam sprejel sem dr. Gorjšek,
ki je hotel govoriti z mano. Trizna,
da je vrnok leto 1918. Spoznal sem
ga, da je dosti kvi upego slab na-
soto salec nadučitelj Kopic. Onemil
je nekaj, da bi nad bil Karol Auhl
župan in bi zanj glasovali solter-
niki nar. gosp. str. Zjaval sem, da
odstopim kot odbernik, ker sem o-
sem več pečati sto zadec, ker vidim,
da je postalo najmanj soračno,
punitu pa ustem s meji soo-
jih rok poleg; mislil sem, da
se da se da doseči sporazum,
in bi gotovo rad delal v obino Koris,
ker dobro je, da se sliši tudi glas
rednika v zadecah, ki so le upe-
mu znan. Mo pa to ni moglo, da
se kaj je brezobzirno strankasti-
boj, se umaknem.
